

NRO 2/2013

Seniöri GOLFARI

Suomen Golfseniorien jäsenlehti



- Vuosikokouskutsu •
- Naisille hopeaa Norjassa ja Virossa •
- Talven jäsenmatkat • Matkakertomuksia •
- Kilpailuraportit • Kolumneja • Sääntöpalsta •

Sisältö 2/2013

Pääkirjoitus	3
Kesäpäivät	4-5
Henkilökohtaiset EM-kilpailut Virossa	6
Hopeamitalit Marisa Sgaravatti Trophysta	7
Maailman ympäri 22 päivässä	8-10
Kolumni: Lassi Tialnder	11
Kristerin sydän lyö erityisesti golfille	12-13
Pelimatalla keskiajassa	14-16
Lyöntipelin SM-kisat	17-20
Lyöntipelin Joukkue-SM, M55	22
Reikäpeli-SM	23
Audi Finnish Senior Tour	24-25
Talven golfmatkat	26-29
Kolumni: Pirkko Holmela	28
Vuosikokouskutsu	29
Peuramaalta Saarenmaalle	30-32
Finnish Senior Open	33
Haastajatour M55/M65/M70/N60 Tour	34-37
Ahvenanmaa on vierailun väärtti	38-39
EM-joukkuekilpailut EGS ESGA	40-43
Extreme-golfia Bulgariassa	44-45
Aluetour	46-47
Tutustumassa Irlannin links-kenttiin	48-49
Talvipäivät-kutsu	49
Kari Bastman: Sääntöpalsta	50-51

Numero 2/2013, 14. vuosikerta
ISSN-L 1797-2094
Seniorigolfari ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Julkaisija
Suomen Golfseurien r.y.
Radiokatu 20, 00093 VALO
puh. (09) 3481 2244, fax 09 147 145
www.suomengolfseurien.fi

Vastaava päätoimittaja
Pertti Raimiala
puh. 0400 987 173

Päätoimittaja
Ole Johansson
puh. 040 746 2626

Ulkoasu
Ole Johansson
puh. 040 746 2626

Paino
Painotalo
Miktor Oy,
Helsinki

Kansikuva
Jukka Rimpiläinen:
Seniorinaisten
Lyöntipeli-SM,
Sarvik Golf Club
12-13.7.2013



Suomen Golfseurien

Suomen Golfseurien -yhdistyksen tarkoituksena on kehittää seniorigolfia kilpa- ja kuntourheiluna, tarjota jäsenilleen senioreita kiinnostavia jäsenpalveluja, tukea ja edesauttaa seurojen senioritoimikuntien toimintaa sekä yhtistyössä Golfliiton kanssa koordinoitua valtakunnallista senioritoimintaa. Yhdistyksen jäseniksi hyväksytään miehet sinä vuonna kun täyttävät 55 vuotta ja naiset 50 vuotta. Jäsenmaksun maksaneita senioreita oli elokuun 2013 lopussa yli 11 600.

Kilpailutoiminta

Seniorien kansallista kilpailutoimintaa kehitetään entistä monipuolisemmaksi ja eri pelaajatasot kattavaksi. Keskeiset tapahtumat ovat SM-kilpailut, Audi Finnish Senior Tour, Finnish Senior Open, Senioripokaalit ja Audi Senior Open. Lisäksi järjestetään eri senioriryhmille Haastajatour M55, M65 Tour, M70 Tour, N60 Tour ja Senior Aluetour. Näistä SM-kilpailut ja Finnish Senior Open (FSO) ovat avoimia myös SGS:ään kuuluvilla Suomen Golfliiton jäsen-seurojen seniori-ikäisille pelaajille. Finnish Senior Open on avoin myös ulkomaisille pelaajille. Kansainvälisen kilpailutoiminnan päätapahtumat ovat EM-kilpailut. EGA:n (European Golf Association) järjestämät miesten EM-kisat olivat syyskuun alussa Pannoniassa Unkarissa ja naisten vastaavat kisat samaan aikaan Slovenian Bledissä. Kesäkuun lopussa järjestettiin ESGA:n (Union of European Seniors Golf Associations) miesten M55 joukkue-mestaruuskilpailut Costa Navarinossa Kreikassa ja M70-sarjan kisat kesäkuun alkupuolella Marbellassa Espanjassa. ESWGAn (European Senior Women Golf Associations) mestaruuskilpailut, nimeltään Marisa Sgaravatti Trophy, järjestettiin elokuussa Norjan Larvikissa.

Muu toiminta

Seniorigolfareille suunnattu toiminta tapahtuu Golfliiton jäsen-seurojen senioritoimikuntien vetäminä. Seniorien osuus seurojen jäsenistöstä on keskimäärin n. 40%.

Valtakunnallisia jäsentapahtumia ovat monipuolista ohjelmaa tarjoavat perinteiset Talvipäivät ja alueelliset Kesäpäivät. Viime kesänä Kesäpäiviä järjestettiin neljä eri puolilla Suomea, Turussa, Vääksyssä, Lappeenrannassa ja Oulussa.

SGS järjestää suosittuja golfmatkoja yhteistyössä matkatoimistojen kanssa. SGS on ostanut tai vuokrannut jäsenistösä käyttööseen eri kentiltä pelioikeuksia, joita jäsenet voivat käyttää maksamalla toimistomaksun. Lisäksi jäsenet saavat alennuksia green fee -maksuista usealla kentällä.

SGS ylläpitää myös omia nettisivuja: www.suomengolfseurien.fi. SGS julkaisee Seniorigolfari-nimistä jäsenlehteä kaksi kertaa vuodessa.

Toimintaa johtaa SGS:n sääntömääräisen syyskokouksen valitsema hallitus, johon tällä hetkellä kuuluu puheenjohtaja ja seitsemän jäsentä.

SGS:n hallituksen jäsenet, heidän toimikautensa ja vastualueensa:



Pertti Raimiala, HyG
2012 – 2013
Puheenjohtaja, jäsenmatkat
Puh: 0400 987 173
pertti.raimiala@luukku.com



Heikki Hallaranta, SaG
2013 – 2015
Varapuheenjohtaja, kilpailut
Puh: 0500 600 101
hhallaranta@smail.fi



Ole Johansson, EGS
2012 – 2014
Sihteeri, Seniorigolfari-lehti
Puh: 040 746 2626
ole.johansson@eccad.inet.fi



Armas Lopenen, TawG
2012 – 2014
M65 Tour, M70 Tour,
senioritoimikunnat
Puh: 050 432 9391
armas.lopenen@pp.inet.fi



Matti Pihlajisto, GG
2012 – 2014
Aluetour
Puh: 040 148 5516
mattipihlajisto@gmail.com



Pirjo Sipronen, SHG
2013 – 2015
Naisten kilpailutoiminta
Puh: 0400 858 615
rectan.ruutu@kolumbus.fi



Kristian Toivio, RuG
2012 – 2013
Jäsenpalvelut, pelioikeudet,
Haastajatour M55
Puh: 0440 453 980
kristoivio@hotmail.com



Anneli Tuominen, AGK
2012 – 2013
Rahastonhoitaja
Puh: 050 639 38
anneli.tuominen@kotiportti.fi



SGS:n toimisto
Suomen Golfliitossa:
Kirsi Kankaanranta
Puh: (09) 3481 2244 ma-ke
kirsi.kankaanranta@golf.fi

sgs@golf.fi
www.suomengolfseurien.fi

PÄÄKIRJOITUS

HIENO JA ONNISTUNUT KESÄ



Kaunis ja aurinkoinen kesä antoi meille seniorigolfareille erinomaiset puitteet harrastaa lajiamme ja se näkyi toiminnassa. Varmasti moni yksittäinen pelaaja kiersi kenttiä kauden aikana enemmän kuin aikoihin ja nautti pelaamisesta. Samoin osanotto Suomen Golfseurien kilpailuissa ja tapahtumissa saavutti uusia ennätyksiä ja iloinen yhdessäolo näkyi ja kuului ja sitä oli kiva seurata ja olla siinä mukana.

Jotta kaikki tämä oli mahdollista se vaati paljon valmistelua ja työtä. Haluankin tässä lämpimästi kiittää SGS:n hallintoa, työntekijöitä, golfseuroja, senioritoimikuntia ja kaikkia meidän tapahtumissa toimineita, siitä suuresta panoksesta minkä olette antaneet! Ilman vapaaehtoisia ja hyvää yhteistoimintaa tämä ei onnistuisi. KIITOS!

Tämä syksyinen lehtemme pitää sisällään runsaasti juttuja kauden kilpailuista, mikä lienee ymmärrettävää kun SGS:n kilpailuissa kauden aikana on n. 5000 kilpailusuoritusta. Kansainvälisissä kilpailuissa saavutimme muutaman erinomaisen tuloksen. Estonian Golf & Country Clubilla Virossa pidetyissä seniorien henkilökohtaisissa EM-kisoissa Anna-Maria Lehtonen saavutti hopeaa ja miehissä Alpo Mäntykorpi sijoittui kuudenneksi. Norjassa pidetyissä Marisa Sgaravatti EM-kisassa Suomen

naiset sijoittuivat hopealle. Neljänneksi tulivat miesten M70-joukkue Espanjassa ja ESGA:n mestaruuskilpailussa Kreikassa 55-vuotiaiden scr-joukkue.

Kesäpäivät ovat vakiinnuttaneet paikkansa seniorien kesäohjelmassa ja kaikilla paikkakunnilla, Turussa, Vääksyssä, Lappeenrannassa ja Oulussa osanottajia oli runsaasti ja paikalliset seurat hoitivat tilaisuudet kiitettävästi. Siitä on hyvä jatkaa ensi vuonna.

Tätä kirjoittaessani lokakuulle on luvattu lämmintä säätä, joten mahdollisuudet pelaamiseen saattavat jatkua pitkälle syksyyn.

Golfseurien ”talvehtimiseen” sisältyy toivottavasti kuntoa- ja liikuntaa ja pelimatkoja lämpöiseen. SGS:n tulevan kevään 2014 jäsenmatkat on esitelty lehdessä ja tulevat myyntiin marraskuun aikana.

Oikein mukavaa syksyä ja tulevaa talvea kaikille golfseurien ja tapaamisiin kaudella 2014!

PERTTI RAIMIALA
PUHEENJOHTAJA



Suomen naisseurien toivat tänä kesänä kotiin kaksi hienoa hopeamitalia EM-kisoista. Toisesta vastasi kuvassa oleva naisten joukkue Heli Ekström, Lea Hatunen, Tuija Hannukainen, Tiina Selin, Marja Virtanen ja Mia Küttner Marisa Sgaravatti Trophy -joukkuekilpailussa Norjan Larvikissa, toisen toi Anna-Maria Lehtonen henkilökohtaisista EM-kisoista Estonian Golf & Country Clubilta Virossa (pikkukuva).

Kesäpäivät 2013

TEKSTI JA KUVAT: KRISTIAN TOIVIO

KESÄPÄIVÄT KÄYNTIIN AURA GOLFISSA

Tämän vuoden ensimmäinen kesäpäivä vietettiin Suomen Turussa Aura Golfin maineikkaalla kentällä. Kentän vetovoimaa kuvaa se, että toimitusjohtaja Sami Pere totesi edellisellä viikolla, että olisimme voineet hyvin viettää kahdet kesäpäivät, sillä niin paljon oli ilmoittautuneita.

Sääennuste heinäkuun 2. päivälle oli lupaava, mutta ennen kilpailun alkua joka puolella oli tummia pilviä ja navakka tuulikin puhalsi melkoisen viileänä. Kilpailun vanhetessa tuuli alkoi kuitenkin laantua ja taivas kirkastua. Kentällä käytiin tiukkaa taistoa hyvässä hengessä ja reilun neljän ja puolen tunnin kierroksen jälkeen tasan sata pelaajaa palailivat klubitalolle, jossa meitä tervehti Aura Golfin senioritoimikunnan jäsenen Markku Liitolan haitarin sävelet ja maittava lounas. Lounaan jälkeen suoritettiin palkintojen jako.

Parhaista scratch-tuloksista palkittiin Pirjo Sipronen, SHG, 78 lyöntiä ja Matti Kettunen HyG, 84 lyöntiä. PB-kilpailussa palkittin kuusi parasta naista ja miestä seuraavasti: Naiset: 1) Paula Karri, MGC, 38, 2) Irma Taskinen, PGH, 38, 3) Leila Vairinen, AGN, 38, 4) Pirjo Sipronen, SHG, 36, 5) Maija Vierinen, AG, 35, 6) Liisa Nordenswan, ArGC, 35 Miehet: 1) Raimo Kostianen, VGH, 37, 2) Pekka Peltonen, AG, 37, 3) Bo Blomqvist, AG,



36, 4) Eero Hovi, NGK, 36, 5) Seppo Lappalainen, KIG 35, 6) Matti Kettunen, HyG 33.

Palkintojen jaon päätteeksi Markku Liitola esitti naisten sarjan voittajalle Paula Karrille serenaadin, kappaleena Eino Leinon runo Nocturne. Suomen Golfseurien haluaakin esittää Aura Golfille ja erityisesti toimitusjohtaja Sami Perelle ja Aura Golfin senioritoimikunnalle lämpimät kiitokset siitä, että saimme käynnistää tämän kauden kesäpäivät näin upeissa puitteissa ja loistokunnossa olevalla kentällä, joka osanottajien puolesta sai osakseen pelkkiä kehuja. Ehkäpä meidän on harkittava niitä toisia kesäpäiviä?

KANAVAGOLF TÄYNNÄ ILOISIA SENIOREITA

Kauden 2013 toiseen kesäpäivätapahtumaan Vääksyn Kanavagolfissa kokoontui torstaina 11. heinäkuuta 115 senioria. Klubitalolle meidät toivotteli tervetulleeksi caddiemasterin pianomusiikki. Keli oli kesäinen, muttei kuitenkaan liian helteinen eli juuri sopiva golfsää. Kenttä oli monille vieraspelaajille uusi tuttavuus, ja tj Kimmo Pennanen totesikin tervehdyspuheessaan, että Kanavagolf on paljon muuta kuin vain muutama golfreikä maantien varressa, kuten asiaa tuntemattomat ovat saattaneet kuvitella.

Infotilaisuuden jälkeen pelaajajoukko hajaantui kentälle omille lähtörei'illeen. Vaikka kentällä oli reippaasti väkeä, ja monella tiillä kaksikin lähtöä, kenttä lähti rullaamaan hyvin ja koko kierros sujui reippaasti alle viidessä tunnissa. Maantien läsnäolo unohtui heti ensimmäisen reiän jälkeen ja mielenkiintoiset ja vaihtelevat reiät seurasivat toisiaan. Korkeuserojakin löytyi, mutta juuri sopivasti senioreille. Kierroksen jälkeen moni totesikin, että tännehan pitää tulla uudestaan pelaamaan.

Lounaan jälkeen siirryttiin palkintojen jakoon ja aloitettiin miehistä. Parhaan tuloksen Vääksyssä teki Loimijoen Rauno Saarinen 39 pisteellä. Muut palkintosijat menivät seuraavasti: 2) Seppo Sarnola, VGC, 37 3) Taisto Haajanen, HaGK, 37 4) Risto Rytönen, KyG, 37 5) Rainer Rintakoski, AGK, 36 6) Pekka Porala KanG, 35.



Usein kesäpäivillä paikallisen seuran pelaajat ovat putsanneet pöydän. Kanavagolfissa näin ei käynyt, myöskään naisten kilpailussa. Siinä voittajaksi selvisi naapuriseuran edustaja, Messilän Seija Huhtinen hurjalla 44 pisteellä ja 4.0 pisteen händärin leikkaus. Vielä toiseksikin tullut Anu Liljendal Porvoosta pelasi 39 ja hep putosi 2.0 pistettä. Seuraavaksi tulneiden tulokset olivatkin jo normaalia tasoa: 3) Helena Jutila, KGV, 36 4) Sirpa Klemola, LPG, 35 5) Lea Saarinen, 35 ja 6) Raija Seikku, LGV 34. Lopuksi vielä arvottiin kaikkien kilpailijoiden kesken muutamia pelilippuja Kurkiin.

Turussa, Vääksyssä, Lappeenrannassa Oulussa

HAASTETTA, VIIHDETTÄ JA PERINNETTÄ LAPPEENRANNASSA

Pallo lensi, rokki raikui ja osanottajat nauttivat yhdessäolosta Suomen Golfseurien kauden kolmansilla kesäpäivillä Lappeenrannassa. Viipurin Golfin Etelä-Saimaan kentällä tiistaina 16. heinäkuuta järjestettyyn tapahtumaan osallistui eri puolilta maata saapuneet runsaat 90 senioria, jotka säänhaltija palkitsi auringonpaisteella likipitään koko tapahtuman ajan. Kilpailukierroksen aikana oikukas tuuli tosin nosti muutenkin vaativan, mutta todella hyväkuntoisen kentän vaikeusastetta vielä muutamalla pykälällä.

Kun VG:n toimitusjohtaja Matti Nenosen, kesäpäiväjärjestelyistä vastaavan SGS:n Kristian Toivion ja seuran senioritoimikunnan puheenjohtajan Teuvo Käyhtyn tervetuloitovotukset ja peliohjeistukset oli klubin edustalla ennen kilpailun alkua kuultu, osanottajat siirtyivät ohjatuksi tiiuspaikoille.

Tasan klo 9.00 puhalsi Lappeenrannan perinnesoitokunnan trumpettisti John Airesvuo kaupungin historiaa henkivässä rakuuna-asussa luurankotakkeineen ja hurmahousuineen lähtöfanfaarin ja saatteli näin pelaajat kisakierrokselle. Se sujui jouhevasti, joten senioriporukka selvisi päivän urakasta parhaimmillaan alle viiden tunnin.

Kisakierrokselta palaavia kesäpäivien viettäjiä tervehti klubilla Trio Saimaa kohderyhmälle suunnatuin suosikkisävelin. Timo Koivusen, Jouni Könösen ja Pasi Toivarin muodostama kokoonpano viihdytti väkeä myös ravintola Griinin loihtiman lounaan ajan ja saatteli seniorit vielä kotimatkallegin onnistuneen ja järjestelyistään kiitosta saaneen suvisession jälkeen. Kilpailun palkintopöydän putsasivat suurimmalta osin Viipurin Golfin seniorit. Palkintoja yhdessä Kristian Toivion ja Teuvo Käyhtyn kanssa ja-

kanut SGS:n puheenjohtaja Pertti Raimiala totesikin kotikentäedun olleen nyt arvossaan, kun hän tuon tuostakin joutui toistamaan samaa seuraa palkittavien yhteydessä.

Päivän eittämättä parhaasta suorituksesta vastasi VG:n Juha Mielikäinen, joka pokkasi miesten sarjassa palkinnon niin pisteboogeykisassa kuin scratchissakin. Juhan 75 lyönnin scr-tulos oli aivan omaa luokkaansa. Sitä vastoin naisten sarjassa voitot jakaantuivat tasoituksettoman lyöntipelin tuloksella 89 vieneen HGK:n Heli Ekströmin ja pb-kisaa hallinneen IG:n Anneli Hynysen kesken.

Voittajien lisäksi pb-kisassa palkittiin vielä viisi seuraavaa sijoitusta. Miesten puolella palkinnon menivät 39 pistettä pelanneen Juha Mielikäisen lisäksi Viipurin Golfin Martti Alanderille, Markku Lousalle, Seppo Kaupille, Risto Räsäselle ja IG:n Veikko Purhoselle. Naisten sarjassa 37 pistettä kirjauttanutta Anneli Hynystä seurasivat VG:n Soile Salminen ja Tuula Toivakka, IG:n Liisa Stenberg sekä VG:n Tarja Taipale ja Päivi Latvala.



Rakuunaperinne elää Lappeenrannassa edelleen. Luurankotakkiin ja hurmahousuihin sonnustautunut John Airesvuo saatteli trumpettillaan kilpailijat kilpailukierrokselle.

KAUDEN KESÄPÄIVÄKIERROS PÄÄTTYI OULUN VIRPINIEMEEN

Kauden neljännet ja samalla viimeiset kesäpäivät pidettiin 22. heinäkuuta Oulun Virpiniemessä. Tapahtumaan kokoontuneet 70 innokasta seniorigolfaria aloittivat kierroksensa viileässä ja tuulisessa säässä Virpiniemen hienokuntoisella kentällä. Erityisesti nopeat ja tasaiset griinit ansaitsevat erikoismaininnan, ehkäpä parhaina, jotka olen Suomessa tänä kesänä kokenut.

Tuuli puhalteli erityisen voimakkaana meren puoleisella takaysillä ja tietysti etenkin avoimen meren äärellä sijaitsevalla parkolmosella (15. reikä). Mieleen tulivat Skotlannissa ja Belgian rannikolla pelatut links-kentät, joilla mailanvalinta saattaa vaihdella pitchistä spooniin tuulensuunnasta riippuen. Tuuli oli nyt kuitenkin sen verran sivusta, että puumailaa ei tarvittu, mutta silti tuli valittua kaksi numeroa liian pieni maila.

Kenttä veti hyvin eikä ruuhkia syntynyt. Hiukan yli neljän tunnin kierroksen jälkeen kokoontuttiin Virpiniemen upealle klubitalolle maittavalle lounaalle, josta voitiin nauttia haitarinsoiton lomassa.

Parhaista scratch-tuloksista palkittiin naisissa Kaisa Juntunen, OGC, ja miehissä Pentti Leipälä. Pisimmän draivin löi Reijo Tiri, ViGC, ja lähimmäksi lippua Matti Tervonen, RTG. Varsinaisessa pb-kilpailussa voittajaksi selviytyi oman seuran Suoma Lappalainen, 40 , toinen Liisa Tuomala OGC, 40, kolmas Helena Lappalainen KIG, 35 ja neljäs Kaisa Juntunen OGC, 34.

Miesten kilpailun voitti Meri-Lapin Pertti Leipälä, 39.



Toinen oli Markku Kilponen ViGC, 36, kolmas Tapio Merentie ViGC, 35, neljäs Heikki Kujala KoG, 35 ja viides Markku Holma ViGC, 35.

Pertti Leipälä kiitti puheessaan erityisesti sitä, että kesäpäivät oli taas tuotu pohjoiseen. Samalla hän esittitti muidenkin pelaajien puolesta toivomuksen, että näitä ja muitakin tapahtumia järjestettäisiin vastaisuudessakin pohjoisessa. Oululaisillahan on sanonta, että Oulusta on Helsinkiin huomattavasti lyhyempi matka kuin päinvastoin.

2 X EM-HOPEAA

Henkilökohtaiset EM-kilpailut Virossa



Anna-Maria Lehtoselle HOPEAA!

Seniorien henkilökohtaiset EM-kisat eivät yleensä ole houkutteleet suurempia määriä pelaajia Suomesta. Tänä vuonna kisat käytiin etelänaapurissa ja ne saivat suomalaisseniorit liikkeelle.

Seniorien henkilökohtaiset EM-kilpailut pelattiin Virossa Estonian Golf & Country Clubin upealla kentällä Suomenlahden ranalla 13-15.6.

Naapurimaan läheisyys ja monelle tuttu kenttä sai aikaan sen, että neljä suomalaisnaista ja kahdeksan miestä lähti mittelemaan tasoaan Euroopan parhaiden seniorien kanssa. Sekä naisten että miesten kisa pelattiin 54-reikäisenä.

Suomalaisnaista 36 reiän jälkeen parhaiten sijoittuneena, kolmantena, oli Anna-Maria Lehtonen, tuttavallisemmin Ansku.

– Läksin kisaan ensikertalaisena ja täysin ilman paineita, Ansku kertoo. Sain jopa pelata kaksi ensimmäistä kierrosta jo Midivuosilta tutun ruotsalaispelaajan kanssa.

Finaalikerrokselta tulikin sitten jännitysnäytelmä. Johdossa ollut ruotsin Helene Maxe pelasi tasaisen varmaa peliä päästämättä lähimpiä uhkaajiaan liian lähelle. Sveitsin Mimmi Guglielmonen sijaan takelteli jo ulosmenossa ja alkoi pudota. Edellä kulkevassa ryhmässä taas Espanjan Maria Orueta alkoi varmallalla parpelillä hivuttautua lähemmäs mitaleita.

Anskun peli pysyi hyvin kasassa viimeisen kierroksen. Väylille 6-17 kirjattiin par toisensa perään. Viimeiselle reiälle oli varaa tehdä turvallinen bogi ja hopeamitali oli saavutettu.

Ansku ei ollut uskoa saavutettua hopeaansa

– Harjoituspäivänä katseltiin mitalipöytää ja todettiin että joku ne nuokin pokkaa. En millään olisi tuolloin uskonut, että olen itse vastaanottamassa mitalia vaikka pelini hyvässä kunnossa olikin. Viimeisellä kierroksella oma mieli säilyi hyvänä kun kannusti pelikavereita ja hoki mielessään, että katso palloon, katso palloon. Uskomaton kilpailu ja ihmettelen edelleen, miten hopeamitali oli mahdollista, etenkin kun olen nähnyt tämän saman naisporukan pelaavan muissakin kansainvälisissä kisoissa.

Kisan kolmen kärkeä oli siis Helene Maxe, Ruotsi +5, Anna-Maria Lehtonen, Suomi +8, Maria Orueta, Espanja +9.

Suomalaisnaisten hyvää esitystä täydensi Minna Kaarnalahti kahdeksannella sijallaan.



Miesten mitali yhden lyönnin päässä

Miesten kilpailuun oli siis lähtenyt kahdeksan suomalaista, joista kolme selvitti cutin 36 reiän jälkeen. Parhaiten suomalaismiehistä pelasi Alpo Mäntykorpi, joka jäi harmittavasti vain yhden lyönnin pronssimitalista. Kaksi muuta cutin selvittäneet olivat Peter Kaske ja Kari Nyman. Alpon sijoitus oli jaettu kuudes kokonaistuloksella +5.

– Olen yllätynyt mutta tyytyväinen omaan peliini, Mäntykorpi kertoo. Nämä olivat minulle kuitenkin vasta ensimmäiset henkilökohtaiset EM-kilpailut. Joukkuekisoissa olen jo konkari. Estoniassa vallitsevat tuulet sopivat pelistrategiaani hyvin. Floridassa käydessäni olen tottunut tuuliin ja oppinut pitämään lyöntini matalina. Olen myös iloinen siitä, että loppua kohden kierrostulokseni vain paranivat. Viimeinen kierros sujuikin pariin muiden suomalaispelaajien kannustaessa mukana viimeiset yhdeksän reikää. Sain siitä ylimääräistä potkua. Samoin ryhmässäni ollut Irlannin Adrian Morrow oli mainio kirittäjä.

Miesten kisan voitti Italian aina iloinen Lorenzo Sartori +1. Sveitsin Markus Franck oli toinen +3 ja Ruotsin Hans Bäckström kolmas +4.

PIRJO SIPRONEN



HOPEAMITALIT

Marisa Sgaravatti Trophysta

Norjassa Larvikin golfkentällä, parisataa kilometriä Oslostä etelään, pelattiin tämän vuoden Marisa Sgaravatti Trophy. Kisaan osallistui joukkueet yhdestätoista maasta. Suomen joukkue pelasi kaksi harjoituskierrosta, mikä saattoi olla hyvän lopputuloksen avain.

Kenttä on hyvin tasainen, ei siis norjalaista vuoristomaisemaa, mutta kylläkin vuonomaisema. Kentän kunto ei ollut paras mahdollinen johtuen siitä, että kaikkia eteläisen Norjan kenttiä oli kiusannut 30 sentin paksuinen jää, jonka sulaminen kesti aivan liian kauan, eivätkä kentät saavuttaneet koko kesänä toivottua hyvää kuntoa, pelattavan kyllä.

Heti ensimmäiseksi päiväksi luvattiin ukkosta ja koska norjalaisten sääennusteet kuuleman mukaan pitävät paikkansa, niin tulihan se. Juuri kun minun piti lyödä päivän ensimmäinen draivi, silloin kuului käsky: stop, kukaan ei enää avaa, toistaiseksi. Lea oli jo ehtinyt nelosväylälle, josta oli aika pitkä matka takaisin klubille, kaatosateessa vielä kurjempi. Parin tunnin päästä jatkettiin peliä ja koko loppuviikon ajan aurinko paistoi ja lämmitti mukavasti. Päivän tulokset olivat loistavia, kaikki alle 90.

Toisenakin lyöntipäivänä pysyttiin hyvässä pelirytmissä ja kahden päivän yhteistuloksella selvitimme itsemme ykkösfloitettiin eli taistelemaan mitaleista. Yksi etappivoitto oli siis jo saavutettu.



Kaksinkertaiset EM-mitalistit Tuija ja Heli tyylikkäässä kisa-asuissaan.

Kaksi seuraavaa päivää olivatkin sitten hermopeliä eli reikäpeliä. Semifinaalissa tuli ensin vastaan Norja, jonka voitettuaamme pääsimme mittelemaan toisessa semifinaalissa Italian voittanutta Espanjaa vastaan ja tavoittelemaan

ensimmäisiä kultamitaleja. Tällä kerralla Espanja oli selvästi vahvempi ja vei kullan lukemin 3,5 – 1,5. Mutta ei se kaukana ollut!

Norja teki kisoista tunnelmaltaan ja järjestelyiltään rennot. Järjestelyt ja kuljetukset toimivat hyvin, vapaaehtoisiaakin oli löytynyt monesta ikäluokasta, mm. starterit taisivat olla isiemme ikäluokkaa, mutta niin upeita herrasmiehiä!

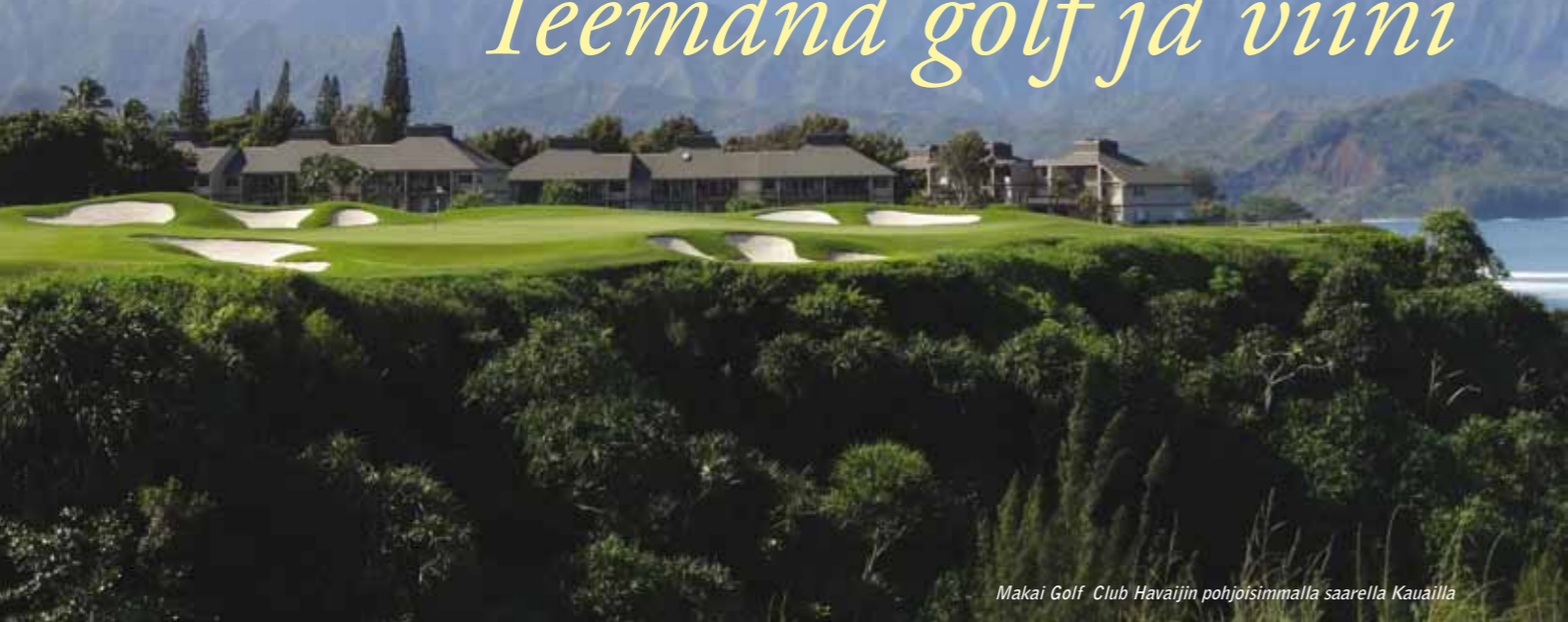
Joukkueessa pelanneet Heli Ekström, HGK ja Tuija Hannukainen, ERG, olivat molemmat myös vuonna 2008 Hollannissa voittamassa Suomen seniorinaisille ensimmäiset joukkueemitalit, pronssiset. Hopeajoukkueen muut pelaajat olivat Lea Hatunen, KGV, Mia Küttner, MGC, Tiina Selin, HGK ja Marja Virtanen, NRG. Lea, Tiina ja Marja olivat mukana ensimmäistä kertaa. Kapteenina pelaajia kannusti Pirjo Sipronen, SHG.

Kautta aikojen ensimmäiset hopeamitalit on nyt siis saavutettu, pelaten ansaittu. Lentokentällä kyllä muutama kansamatkustaja ehdotteli, että mitalit olisi saatu osallistumisesta, mutta topakka kapteenimme Pirjo piti välittömästi sellaisen luennon miehille, että varmasti muistavat.

HELI EKSTRÖM

MAAILMAN YMPÄRI 22 PÄIVÄSSÄ

Teemana golf ja viini



Makai Golf Club Havaijin pohjoisimmalla saarella Kauailla

Matka alkoi siitä, kun puolisoni kertoi alkuvuodesta 2012 haluavansa käydä joskus Hawajilla. Otin yhteyttä RCI:hin ja yllätyksekseni joulukuulta löytyi vapaa vaihtoviikko Kauain saarelta. Singaporen avioitunut ystäväni oli kutsunut meitä jo useamman kerran käymään. Niinpä innostuimme suunnittelemaan maailmanympärimatkaa kahden kivijalan Hawaijin ja Singaporen varaan.

Alustavan reitin teemaksi tuli golf ja viini. Otimme yhteyttä Olympia-matkatuomistoon, jonka erinomaisesta osaamisesta olimme saaneet nauttia aikaisemmillä pitkillä matkoilla. Saimme tietää, että lentoyhtiöillä on olemassa maailmanympäri lentolippu. Lähtöpäiväksi valittiin 14. joulukuuta 2012. Mieheni työt rajoittavat matkustamista, joten matka piti tehdä kolmessa viikossa. Yhteisen suunnittelusession tuloksena reitiksi muodostui Helsinki – (Lontoo 5 t) – San Francisco (5 pv) – (Los Angeles) – Honolulu (2 pv) – Kauai (6 pv) – Honolulu (1 yö) – Fidzi (3 pv) – (Brisbane 4,5 t) – Singapore ja Indonesia (4 pv) – Helsinki. Yksi päivä ka-

tosia aikavyöhykkeeseen.

Jotta jutusta ei tulisi liian pitkä, kerromme vain keskeiset tapahtumat. Olin juuri ennen matkaa innostunut japanilaisista haiku-runoista, joissa on kolme riviä, ensimmäisellä ja kolmannella rivillä pitää olla viisi tavua ja toisella rivillä seitsemän. Kokeilkaapa – ihan mukava harrastus. Väliotsikot ovat kirjoittajan haikuja.

*Sade ja kylmä
yllätti Franciscossa
ratikassakin*

Tykästyimme heti San Franciscoon vaikka sää ei meitä suosinut. Hotellimme sijaitsi mukavalla alueella lähellä Fishermans Marketia. Kävelimme viisi päivää toppatakissa ja pipo päässä kuten Suomessa lähtiessä. Golfin pelaamista siirsimme joka päivä tuonemmaksi. Kävimme katsomassa kaupungin nähtävyyksiä ja ajelimme suosituilla vanhoilla ratikoilla cable car. Teimme koko päivän kestäneen viinimatkan Napa Valleyn alueen viiteen viinitarhaan, joista ehdottomasti paras oli Robert Mondavin viinitalo. Vihdoin koitti päivä, jolloin ei satanut ja aurinkokin pilkisti pilvien lomasta.

Varasimme ajan TPC Harding Golf Clubilta ja ajoimme taksilla kentälle. Esitimme toivomuksen saada paikallista peliseuraa ja ykköstiille ilmestyikin kuusikymppinen rouva, joka osoittautui erinomaiseksi golfariksi ja klubin ensimmäiseksi naisjäseneksi. Tulimme hyvin juttuun ja hän vei meidät pelin jälkeen hotelliimme. TPC:n greenfee oli 120 € pelaajalta. San Franciscon alueella on useita mielenkiintoisen näköisiä golfkenttiä, joista osa on vain jäsenten käytössä. TPC



Mitä olisikaan San Francisco ilman raitiotievaunujaan?



muistutti Talia golfkenttänä eli melko tasainen puistomainen ja lyhyet siirtymät. Seuraavana päivänä jatkoimme matkaa San Franciscosta Honoluluun.

*Kauai kaukainen
saari valtameren on
karu ja kaunis*

Kaksi päivää Honolulua riitti ja jatkoimme reilun puolen tunnin lennolla Hawajin saariryhmän pohjoisimmalle Kauain saarelle. Vuokrasimme auton ja lähdimme ajamaan matkaa, jonka piti kestää vajaan tunnin. Maanvyörymä oli sulkenut ainoan pohjoiseen johtavan tien ja sen raivamiseen kului yli kaksi tuntia. Seuraavana päivänä suunnistimme Princeville Golf Clubille, greenfee oli 140 €. Väylät olivat upeita, siirtymät pitkiä ja maisemat henkeäsalpaavia. Pelaaminen ensimmäistä kertaa oli pieni seikkailu – mitäköhän seuraavaksi tulee. Pari päivää myöhemmin pelasimme saman kentän vielä toistamiseen, mutta silloin sade yllätti meidät yhdeksän reiän jälkeen ja takaysi tultiin sitten märkinä ja vauhdilla.

*Jouluaattona
voi pelata golfia
Kauain saarella*

Seuraavaksi vuorossa oli Makai Golf Club, joka sijaitsi parin minuutin ajomatkan päässä – suorastaan naapurissa. Resortin alennuskortilla greenfee oli 122 € per hlö. Kenttä oli kaunis puistomainen ja melko tasainen. Haasteita oli siitä huolimatta riittävästi. Kentän erikoisuutena olivat pesivät albatrossit. Pelin jälkeen lähdimme tutustumaan Hanalei Bayhin, joka osoittautui pieneksi rantakyläksi ja eli selvästi turisteista. Upea hiekkaranta, paljon erilaisia pieniä putiikkeja ja surffaajia. Vilkasta rantaelämää. Golfin ohella tutustuimme paikallisiin nähtävyyksiin kuten Hanalei Colony, Lighthouse, Anina- ja Secret Beach. Pelasimme Makain toistamiseen – tulokset eivät parantuneet, mutta aikaa jäi maisemien ihailuun.

Olimme varanneet lähtöpäivän aamuksi tiiajan Makain Golf Clubin 9-rei-

käiselle Woods-kentälle, jonka greenfee ilman autoa ts. kävellen oli vain 33 €. Kentällä ei ollut muita pelaajia, joten kierros sujui nopeasti. Kenttä oli tasainen eikä samassa huippukunnossa kuin pääkenttä, mutta ihan pelattava välipala. Lähdimme varmuuden vuoksi Kauailta Honoluluun jo torstai-iltana, jotta varmasti ehdimme Fidzille menevään koneeseen. Lento Fidzille kesti Apia välilaskuineen 9,5 tuntia. Olimme perillä 29.12.2012, sillä ylittimme aikarajan jossain vaiheessa matkaa.

*Auringon lasku
upea värinäytös
Fidzin rannalla*

Saavuimme aikataulun mukaisesti Nadin lentokentälle ja ajoimme taksilla hotellimme Sheraton Resortiin Deranaun alu-

9 reikää. Hinta sisälsi auton. Listahinta oli 62 € ja Sheratonilaisille 48 €. Päätimme tulla pelaamaan seuraavana aamuna aikaisin, sillä yksistään kävely hotellilta klubille noin 500 m tuntui tukahduttavan kuumalta puolen päivän aikaan.

Palasimme hotelliin ja varasimme paikalliselta matkanjärjestäjältä South Sea Cruisen (47 € per hlö). Laiva pysähtyi seitsemän saaren kohdalla ja pikku veneet toivat ja hakivat matkustajat. Useimmat nuoret matkalaiset jäivät pois jollekin saarelle ja meitä risteilijöitä oli vain muutama.

*Kun vuosi vaihtui
kävelimme rannalla
hiekkaa varpaissa*

Seuraavana aamuna hotellin portierin tarjoutui viemään meidät Pokuen golf-



Ocean View Sheraton Fidzi

ella. Koko matkan satoi vettä kaatamalla. Auringonlasku oli tosi upea ja otimme paljon valokuvia. Kävelimme golfklubille ja kyselimme pelimahdollisuuksia ja hintoja. Kauden tarjous oli 40 € 18 reikää ja 28 €

klubille. Saimme pelata kaikessa rauhassa yhdeksän reikää. Kenttä oli vähän ”keväässä” kunnossa ja pari viikkoa sitten riehuneen pyörremyrskyn jäljiltä palmuista oli pudonnut osa lehvästöstä ja suuria leh-



Singaporesta löytyy Aasian suurin maailmanpyörä

tikuksia oli kaatunut juurineen. Väyliä ei oltu ajettu pariin päivään, mutta viheriöt olivat liukkaat ja loogiset vaikka näyttivät vähän rupisilta.

Koko 18 reiän kierros kesti reilut kaksi tuntia golfautolla. Sadetta riitti tunti-tolkulla ja uudenvuoden juhlat ilotulitukseen olivat vaarassa mennä mönkään. Sade hiljeni kuuden maissa eikä seitsemältä satanut enää lainkaan. Lähdimme kävelemään golfklubille, jossa olimme päättäneet viettää illan. Klubilla soitti ja lauloi kahden miehen paikallinen bändi oikein mukavaa musiikkia. Menimme jatkoille rannalle katsomaan lasten ilotulitusta. Yhdentoista maissa olimme kypsiä nukkumaan.

Sentosan saari valtava huvipuisto Singaporessa

Seuraavana aamuna lensimme Australian Brisbanen kautta Singaporeen. Matka kesti välilaskuineen 15 tuntia. Ystävämme Antero ja Fauziah olivat meitä vastassa lentokentällä. Juttelimme jonkin aikaa kahvilassa tulevasta ohjelmasta ja sen jälkeen ajoimme taksilla keskustaan Hotelli Rendezvusiin.

Seuraavana päivänä tutustuimme ystäviemme johdoksella Hort Parkiin, Alkaff Mansioniin, Vivo Cityyn, Uniqlö kauppaan ja Sentosan saareen. Illalla suuntasimme läheiselle Clarke Quayn ravintola-alueelle. Menimme syömään Indonesian ravintolaan erinomaista meriateriaa.

Pokuen golfkenttä Fidzissä pyörremyrskyn runtelemana



passimme takaisin. Greenfee, caddie, golf-auto, kuljetus kentälle ja edestakainen 45 min laivamatka maksoivat yhteensä murto-osan Singaporen golfkenttien greenfeestä.

Singaporessa on nyt Aasian suurin maailmanpyörä

Viimeisenä päivänä menimme ystäviemme kanssa lähion suosituimpaan ravintolaan Ikean tavarataloon syömään lohta, perunoita ja juureksia (ah niin suomalais-ta). Iltapäivä kului Marina Bayn alueella, jossa saatoimme ihailla Aasian suurinta maailmanpyörää, korkeinta hotellia jne – kaiken pitää olla Aasian suurinta. Ylhäältä oli huikeat näköalat ympäri Singaporea. Ennen lähtöä menimme syömään lentokentän Japanilaiseen ravintolaan. Illallisen jälkeen siirryimme turvatarkastuksen kautta kansainväliselle puolelle. Lento Helsinkiin kesti melkein 13 tuntia.

Matka on tehty valokuvat muistoina kirjaksi jäävät

Jälkeenpäin tehdyssä pisteytyksessä Kauai oli ykkönen, San Francisco ja Singapore

Singaporesta Batami golfkentälle Indonesiaan

Jatkoimme seuraavana aamuna Indonesian-teemalla ja ajoimme aamulla varhain Tanah Merah Ferry Terminaliin. Antero oli tilannut meille kolmelle golfmatkan Indonesian puolella sijaitsevalle Palm



Palm Spring Golf & Country Club Batamin saarella Indonesiassa

Spring Golf & Country Clubille, joka sijaitsee Batamin saarella Nongsan kylässä. Siellä oli neljä 9-reikäistä kenttää Palm Course, Island Course, Resort Course ja Springs Course, joista pelasimme kaksi ensin mainittua. Palm Course oli paljon mielenkiintoisempi ja kauniimpi. Pelin jälkeen pikku bussi tuli hyvissä ajoin hakemaan meidät satamaan, jossa saimme

jakoivat kakkostilan ja Fidzi jäi kolmanneksi. Pitkät lennot menivät yllättävän hyvin eikä kumpikaan kokenut merkittävää jetlagia koko matkan aikana. Samat harrastukset ja yli 30 vuoden yhdessäelö mahdollistavat mukavan matkan jopa maailman ympäri kolmessa viikossa.

TEKSTI JA KUVAT MARJA VIRTÄ,
SGS:N KUNNIAJÄSEN



LASSIN KOLUMNI

SYYSMIETTEITÄ

Minua on jo pitempään harmittanut se vähättelevä äänensävy jolla mm. media, niin meillä kuin maailmalla yleisestikin, suhtautuu golfiin tärkeimpään yksittäiseen tekijään, innokkaaseen vanhempaan amatöörigolfariin. Siis häneen jonka rahoilla kentät on rakennettu ja pidetään myös pelikuntoisina vuodesta toiseen, häneen joka myös suoraan tai epäsuorasti pitää lajin kaikki ammattilaiset, niin pelaavat kuin opettavatkin, leivän syrjässä kiinni. Vähän halveksiva on myös maailmalla meistä innokkaista amatööreistä paljon käytetty nimitys ”recreational golfer,” joka vapaasti suomennettuna tarkoittaa jonkinlaista aikansa kuluksi pelailevaa.

Golfin ammattilaisten palvonta on sen sijaan saanut suuret mittasuhteet, jopa niin, että välillä tuntuu kuin lajissa ei mitään muuta tärkeää enää olisi. Amatöörien 56 vuotta sitten perustama Suomen Golfliittokin on niin ammattilaistengon lumoissa, että tekee jopa harkittua tappiota järjestämällä amatöörigolfareita. Golfin paluu Olympiakisoihin tapahtuu myös ammattilaisten johdolla ja mukaanpääsyn säännöt on laadittu sellaisiksi, että amatööri ei mahtuisi joukkueeseen vaikka voitaisi kesällä 2016 British Openin. Vanha kunnon olympia-aate on ajat sitten kuopattu ja unohdettu.

Kauan sitten ammattilaisten tärkein tehtävä oli opettaa klubin jäseniä hallitsemaan tätä teknisesti kovin haastavaa lajia ja usein he pitivät myös pientä väline- ja tarvikkekauppaa nimeltä proshop. Muistan elävästi kuinka Talin vanha pro, Sigurd ”Sigge” Nyström toimi todellisenä jäsenen palvelijana. Hän ei ollut silloin seuran jäsen ja vältti astumista klubitiloihin. Ruokansakin hän haki takakautta keittiön ovesta ja nautti sen omasa shopissaan.

Joskus kauan sitten nämä opettavat päättivät kilpailla keskinäisestä paremmuudesta, kerääntyivät hetkeksi yhteen ja pelasivat yleensä omista ra-

hoistaan. Viime sotien jälkeen isot yritykset huommasivat, että he voisivat pelaavien ammattilaisten avulla päästä käsiksi tähän kaupallisesti mielenkiintoiseen kohderyhmään eli meihin kymmeneen miljooniin tavallisiin golfareihin ja alkoivat rahoittaa amatöörigolfareita valtavilla rahasummilla. Näin maailmaan on ajan mittaan kehittynyt hyvin itseriittoinen satojen monimiljonäärien joukko, joka ei liikahda paikasta toiseen muuten kuin suurten rahasummien voimalla.

Tätä kirjoitettaessa pelattava Manner-Euroopan ja Brittien väliseen otteluun, Seve Trophyyn kieltäydettiin suurella joukolla osallistumasta vain siitä syystä, ettei siellä ole tarjolla muuta kuin kunniaa. Hyviä nuoria pelaajia yllytetään myös ammattilaisiksi turhan kevyin perustein. Maailmalla pitäisi pärjätä tärkeissä amatöörileissa ennen kuin tuota askelta kannattaa ottaa. Näin teki esimerkiksi Mikko Ilonen, jolle British Amateurin voitto avasi toistakymmentä vuotta sitten kaikki ovet. Siinä ei vellejä kortteja tarvittu ensimmäistäkään. Tämän päivän amatööreistä vain Toni Hakula on yltänyt sellaisiin amatöörisaavutuksiin, että ammattilaiseksi siirtyminen voisi olla perusteltua, mutta vain hän.

Mihinkä minä tällä narinallani sitten tähtään? Haluan luonnollisesti lisää arvostusta näille maan hiljaisille peruspelaajille, jotka ehkä ainoana todella ansaitsevat nimensä yhteyteen tuon ylpeän sanan: Golfari. Ongelma näyttää olevan tämän joukon harveneminen, mikä vaatisi nopeita rekrytointitoimia uusien aikuisten pelaajien mukaan saamiseksi. Minusta nykyään puhutaan melkein liikaa juniorityöstä, joka on periaatteessa hienoa hommaa, mutta on lähinnä kuluerä, joka ei vuosikausiin pönkitä taloudellisissa vaikeuksissa kampailevien seurojen taloutta niin kuin kaikesta nurisematta maksavat aikuiset mukaan tulijat.

LASSI TILANDER

KRISTERIN SYDÄN LYÖ ERITYISESTI

golfille



Normaalitapauksessa yllä oleva otsikko kuulostaisi lattealta, mutta Krister Erlundin tapauksessa se puolustaa hyvin paikkaansa. Hänen rinnassaan on sykkinyt jo kaksikymmentä vuotta uusi sydän ja siinä on erityinen paikka juuri golfille. Espoon Golfseuran kotikenttäänsä Krister kiertääkin pari kolme kertaa viikossa.

Krister kuuluu niihin, voidaanko sanoa onnellisiin, joilla oli sukulaisia, jotka olivat löytäneet golfin. Kristerin tapauksessa hänen tätinsä ja tämän puoliso Ali Nylund olivat Talin jäseniä jo 40-luvulta lähtien ja he järjestivät 60-luvun puolessavälissä nuoren opiskelijan HGK:n jäseneksi. Siellä hänen golfuransa alkoi. Siihen aikaan koko Suomessa oli golfin pelaajia saman verran kuin yhdessä keskivertogolfseurassa tänään.

Talissa pelaaminen jatkui opintojen lomassa seitsemisen vuotta, kunnes töiden ja työmatkojen viemä aika ei enää sallinut golfin harrastamista. Muistona niiltä ajoilta kaapissa ovat vielä MacGregorin blade-raudat ja persimmon-puut.

Pohjola-yhtiöiden golfmestari

Krister Erlund on koulutukseltaan rakennusinsinööri Teknillisestä korkeakoulusta. 1970 alkanut työura käsittää silanrakennusprojekteja Sipoosta Utsjoelle, ydinvoimalarakentamista Olkiluodossa, rakennusvientiä Kostamukseen ja paljon muuta. Venäjän lisäksi osallistuminen rakennusprojekteihin vei Kristerin vuosiksi eri puolille maailmaa; Viroon, Nigeriaan, Irakiin ja Libyaan, missä hän mm. oli mukana rakentamassa Muammar Gaddafille ”ompelukonetehdasta”.

80-luvun loppupuolella kotimaa vei kuitenkin voiton ja hän siirtyi Pohjola-

yhtiöiden (Ilmarisen) kiinteistöosaston palvelukseen. Ratkaisuun vaikutti varmasti osaltaan myös vaimo ja nuori tytär.

Pohjola on ollut vahvasti mukana tukemassa Suomen golfia ja varsin moni yhtiön palveluksessa oleva harrasti lajia. Näin Kristeriäkin golfkärpänen puraisi uudelleen ja mailat kaivettiin esille. Kotikentäksi tuli siinä vaiheessa Imatran Golf, joka sijaitsee lähellä Kristerin kesämökkiä. Nuorena opitut taidot olivat tallella ja 1992 voitettu Pohjolan mestaruus on saavutus, josta Krister on syystäkin ylpeä.

Golfboomin ollessa kuumimmillaan myös Pohjola aikoi rakentaa golfkentän. Emäsaloon kaavaillun kentän suunnittelussa Krister oli vahvasti mukana yhdessä maineikkaan ruotsalaisen golfarkkitehdin Jan Sederholmin kanssa. Hanke kuitenkin hautautui 90-luvun lamaan.

Käännekohta

47-vuotiaana vuoden 1992 lopulla Krister huomasi kuntonsa heikkenevän. Voimat eivät tahtoneet riittää ja raskuus aiheutti hengästystä. Tehtyjen tutkimusten jälkeen selvisi uudenvuodenpäivänä 1993, että hän kärsi sydämen vaikeasta vajaatoiminnasta, syytä ei tiedetty. Ensin sydäntä yritettiin hoitaa lääkityksellä, mutta vähän ajan päästä selvisi raju totuus. Kunto heikkeni hyvin nopeasti ja ainoa ratkaisu olisi sydämensiirto. Hänet hyväksyttiin

sydämensiirtojonoon odottamaan tietoa mahdollisesta luovuttajasta. Siirrettäviä sopivia sydämiä ei luonnollisesti ole odottamassa, vaan uutta sydäntä voi joutua odottamaan kuukausia. Kun sellainen löytyy, siirto on tehtävä tuntien sisällä.

Pohjoismainen yhteistyö toimii

Maaliskuussa tilanne huononi entisestään ja lopulta hänet siirrettiin HYKS:iin teho-osastolle. Silloin tuli helpottava tieto Tukholmasta. Sopiva luovuttaja oli löytynyt pohjoismaisen elinsiirtopoolin kautta ja sydän toimitettiin nopeasti lentokoneella Helsinkiin. Tästä Krister oli siinä vaiheessa autuaan tietämätön ja hänen ainoa muistikuvansa on herääminen maaliskuussa 1993. Sairauden lopullisen diagnoosin teki patologi vasta jälkikäteen.

Lääkkeet heikentävät kudoksia

Elinsiirtopotilailla suurin riski on hylkimisreaktio. Tämän torjumiseksi sydänsiirtopotilaat joutuvat syömään immunosuppressiivisia lääkkeitä ja niiden ansiosta potilaat voivat tänä päivänä elää uuden sydämen kanssa jopa kymmeniä vuosia. Suomessa siirtoiltaan vanhin on 26 vuotias. Lääkkeiden haittavaikutuksena on, että osa niistä heikentää muita kudoksia kuten luita ja lihaksia, mikä

on lyhentänyt golffyöntiä. Osteoporoosin seurauksena Kristerin reisiluu murtui las-kettelussa ja sen seurauksena hänelle jouduttiin laittamaan uusi lonkkanivel.

Apuvälineitä ei Krister golfkentällä tarvitse sen enempää lonkan kuin sydämenkään takia. Sähkökärrykin hän käyttää toisinaan lähinnä mukavuussyistä.

Sydämensiirron saaneille on liikunta ja lihasten vahvistaminen ensiarvoisen tärkeää. Tähän golf on erityisen sopivaa rauhallisen mutta reippaan temponsa ansiosta. Krister kertoo, että häneltä säännöllisesti otettavat testiarvot ovat aina parhaimmillaan syksyllä golfkauden päättyessä. Epävirallisten tietojen mukaan uuden sydämen turvin golfia harrastaa Suomessa kymmenisen henkilöä.

Sydän kuin dieselmoottori

Kristerin kanssa pelanneet tuntevat hänet rauhallisena herrasmiehenä. Rauhallisuus kuuluu varmasti hänen perusuonteeseensa, mutta mielenkiintoisena seikkana hän kertoo, että sydämen siirrossa hermotusta ei vielä toistaiseksi pystytty liittämään uuteen sydämeen eikä kiihtyminen näin vaikuta heti pulssiin. Kun meillä muilla sydän rupeaa lyömään nopeammin kiihtyessämme, Krister sanoo hänen sydämensä toimivan kuin dieselmoottori – pulssi nousee viiveellä ja syke myös laskee hitaasti.

Ringsiden kautta EGS:ään

Sydämensiirron jälkeen toipuminen alkoi nopeasti ja jonkin ajan kuluttua Kristerin rupesi tekemään mieli takaisin golfkentälle. Pari vuotta kului Ringsidessä, kunnes vuonna -96 jäsenanomus EGS:ään hyväksyttiin ja kotikenttä siirtyi lähemmäs Olarissa olevaa kotia.

Kristerin sairaseläkeanomus oli hyväksytty jo aikaisemmin ja hänen aikansa

Kanadassa vuonna 2005 pidettyjen World Transplant Games -kisojen golfturnauksen Suomen joukkueessa pelasivat Jorma Seppäläinen, Raimo Juuti ja Krister Erlund. Kotiintuomisina oli Raimon kultamitali ja Kristerin pronssi.



täytyy nyt mm. taloyhtiön isännöinnistä, kielten opiskelusta, matkailusta, puutarhanhoidosta, kesämökkeilystä, sekä etenkin kuntoilusta ja golfista. Talvisin Espoon kenttä tulee kierretyksi suksilla. Etelä-Ranska ja Espanja ovat olleet säännöllisiä talven golfmatkakohteita. EGS:n seniorien järjestämien matkojen vakiokalustoon kuuluvana Krister on lisäksi vierailut useita kertoja Virossa, Ruotsissa ja Turkin Belekissä. Golfkiirroksia kertyy kauden aikana 60 - 80.

Golfin MM-pronssi

Uuden siirtoelimen saaneet ovat järjestäytyneet ja heillä oli myös oma liikuntajärjestönsä, Elinsiirtoväen liikuntaliitto ELLI ry. Yhdistys on sittemmin yhdessä muiden vammaisjärjestöjen kanssa muodostanut Suomen Vammaisurheilun- ja liikunta VAU ry:n.

Ensimmäiset kansainväliset ”World Transplant Games” -kisat järjestettiin 32 vuotta sitten. Näitä ”elinsiirto-olympialaisia” on sittemmin järjestetty säännöllisesti

ympäri maailmaa siten, että joka toinen vuosi on kesäkisat ja joka toinen talvikisat. Maita on mukana seitsemisenkymmentä ja osanottajia kesällä lähes 1500. Lajikirjo on erittäin monipuolinen sekä yksilö- että joukkuelajeissa. Suomesta on kesäkisoihin lähetetty 20 - 30 hengen joukkue, joka valitaan erinäisten karsintojen perusteella.

Vuonna 2005 kisat, joihin myös golf kuuluu yhtenä lajina, järjestettiin Kanadassa. Krister oli mukana kisoissa golfaajana toisen kerran. Edellinen kerta oli vuonna 1999 Budapestissa. Kanadan Londonissa Suomea edustivat Kristerin lisäksi uuden munuaisen saanut Raimo Juuti ja Jorma Seppäläinen, jolla Kristerin tapaan on uusi sydän. Noin 100 osanottajan golfkisassa Imatra Golfin Raimo Juuti voitti scratch-sarjassa kultamitalin ja Krister nappasi hep-sarjassa pronssimitalin.

Myös Euroopassa The Heart and Lung Transplant Federation järjestää säännöllisesti EM-urheilukisat. Niissäkin Krister on kunnostautunut voittamalla useita golfmitaleita.

Elinluovutuskortti

Krister haluaa muistuttaa lukijoitamme siitä, että siirtoelimen puute on pahin pulonkaura elinsiirtotoiminnassa. Suomessa tehdään vuosittain noin 20 sydämensiirtoa ja 25 keuhkojen siirtoa. Ensimmäinen sydämensiirto Suomessa tehtiin vuonna 1985. Hän vetoaakin jokaiseen meistä elinluovutustestamentin tekemisen puolesta. Sen voi helposti tehdä täyttämällä apteekista ja terveyskeskuksista saatavan elinluovutuskortin, vaikkakaan varsinaista testamenttia ei enää välttämättä tarvita.

Päätteeksi Krister haluaa vielä kertoa kannattavansa vahvasti golfetikettiä. Hie-man voidaan sitä ehkä nykyään liberaaloida mutta kaikkien tervehtiminen klubilla on pieni mutta tärkeä asia. Siitä se hyvä klubihenki lähtee.

OLE JOHANSSON



Krister matkustaa ahkerasti golfin merkeissä. Tässä hän on EGS:n seniorimatalla Turkin Belekissä vuonna 2009. Kenttänä alueen ensimmäinen golfkenttä National ja väylä nro 5. Pelikaverit ovat Matti Santonen (vas.) ja Pekka Vähätalo.



PELIMATKALLA "keskiajassa"

TEKSTI JA KUVAT: MARKUS PEURA, HYG

Aurinkorannikko lukuunottamatta Golf-seniorit eivät aikaisemmin ole tehneet matkoja Manner-Espanjaan. Tänä keväänä päätettiin kokeilla Alicanten Benidormissa sijaitsevaa Villaitanan golfkeskusta Espanjan itärannikolla.

Huhtikuun alkuvuoroilla joukko seniorigolfareita vietti, kuka viikon kuka kaksi, osittain keskiajassa. Kyseessä oli pelimatka Costa Blancan Benidormiin ja Villaitanaan. Matka oli myös ripaus golfhistoriaa, aiemminhan Seniorigolfarit eivät ole pelimatkojaan tänne järjestäneet.

Yleensä nämä, jo syksyllä 2006 aloitetut, seniorien golfmatkat ovat pullottaneet lähinnä tyytyväisyyttä ja soraäänit ovat olleet poikkeustapauksia, nyt kävi toisin. Matkalaisten kommentit paikan päällä eivät olleet kovinkaan mairittelevia ja reissun päätteeksi matkanvetäjän saamista palautteissa kritiikki oli melkoista, plussien jäädessä kovin vähin.

KYLÄ VUODELTA 1323

Villaitana, kylä-hotelli-kokonaisuus golfkenttineen, sijaitsee Costa Blancalla, Benidormin kaupungin kupeessa, vuorinteella muutama kilometri kaupungin ytimestä ja merenrannasta. Kaupunki itsessään on vanha turistikohde ja tällä hetkellä yksi Välimeren suosituimmista.

Kaupunki on perustettu virallisesti pikkukylänä vuonna 1323 mutta asujääränsä on kyetty ajantamaan jo aiemmaksi. Sijainti meren rannalla, hyvät pitkät rannat, monipuolinen ohjelmatarjonta sekä sekoitus keskiaikaisia kujia ja tuoretta kaupunkirakentamista houkuttavat ihmisiä. 75.000 asukkaan väkiluku peräti kymmenkertaistuu vilkkaimpaan sesonkiin ja asuttavaksi on tarjolla yli 300 eri tasoista hotelleja. Varsinkin kesäaikaan täällä on jatkuva tungos kun sisämaan asukkaat pakenevat omia paahtavia helteitään. Kaupunki on nykyään kuulu myös pilvenpiirtäjistään, joskus sitä kutsutaankin pikkua Manhattaniksi. Paikka on saanut lisämainetta myös vilkkaasta yöelämästään, pyörihän Suomessakin tv-sarja kuvaillen tätä elämisen tyyliä.

EI KAUPUKIHOTELLI VAAN HOTELLIKAUPUNKI

Villaitana-kompleksi itsessään on jo ensinäkemällä hämmäntävä kokonaisuus. Jotkut naapurimaiden asukkaat luonnehtivat paikkaa espanjalaisten epätoivoiseksi vas-

tineeksi Venetsialle. Villaitana koostuu 25 eri rakennuksesta, osa on aivan uutta, osa restauroitua, joitain osia on peräisin jopa 1300-luvun alkuperäisistä rakennelmista. Uusrakentamisella alueesta on pyritty synnyttämään keskiaikainen kylämiljöö torin, kirkon ja päätalon ympärille. Rakennusten koolla, muodolla ja väreillä on pyritty tuomaan esiin myös ammoon selkeä luokkajako työläiset, porvarit, papisto ja aatelisto. Tämä kuitenkin vain ulkoisesti. Sheraton-keijuun aluksi kuulunut kokonaisuus on hyvin moderni, sisältäen liki kaiken tämän päivän hotellitekniikan ja -palvelun, joskin jälkimmäisessä ainakin seniorimatkan perusteella on vielä kosolti tekemistä. Liikkuville löytyy yli 5000 neliötä uima-altaita, 1200 neliön kuntosali, tenniskenttiä ja leikkipuisto. Ruoan ystäville tarjontaa on kuudessa ravintolassa, iltaviihdettä ja -juomaa soittokahvilassa, nämä kuitenkin vain sesonkina. Tällä hetkellä talo toimii kansainvälisen Meliä-keijun lipun alla.

TOIMINTA ONTUVA

Kaikesta edellä olevasta hyvän listasta huolimatta huhtikuun alkupuoliskolla täällä oli hyvin hiljaista ja tämä tietysti oli yksi syy Villaitanassa ilmenneisiin palvelun ongelmiin. Toinen suuri tekijä oli varmasti vuonna 2006 avatussa yrityksessä hiljakkoin tapahtunut omistus- ja johtovaihdos. Toimintatyyli ja -resepti olivat vielä hauska kautta linjan eikä esimerkiksi yhteistyö majoituksen, ravintoloiden eikä kenttäpalvelujen välillä toiminut. Ja silloin kun

saatiin toimimaan niin aikaa kyllä kului rutkasti enemmän kuin ”momento” sallii.

GOLFkentät Täynnä

Golfkentät sitä vastoin olivat päivittäin täynnä, espanjalaiset itse enemmistönä mutta varsinkin pienempiä ja viikonloppuisin pelaavia ryhmiä oli joka puolelta Eurooppaa. Ja kentillä sekä klubilla homma kyllä toimi. Pieniä neuvotteluja toki välillä käytiin mutta asiasta miellyttävään lopputulokseen selvästi pyrittiin ja yleensä päästiin. Kenttäsektori oli selkeästi tietoinen miten päiväkasojen ja maineen kasvattamiseksi pitää toimia.

Kenttiä Villaitanasta löytyy kaksi, näistä valtaosaa matkalaisia miellytti enemmän Levante, vuonna 2005 avattu Jack Nicklausin toimiston käsialaa oleva 18-reikäinen, 126 bunkkerilla varustettu, kokolailla tavanomainen, leveävyläinen muttei silti mitenkään helppo kenttä. Keltaisilta 5777-metrinen par 72 -kenttä on kiva pelata kun lyönti sujuu, jos ei kulje niin juuri bunkkerien plus vesien ansiosta tuloskorttiin kertyy suurehkoja numeroita.

Poniente Kokemus ja Koetelemus

Keskuksen toinen kenttä, Poniente, sitä vastoin synnytti matkailijoissa vastakkaisia reaktioita, ihastusta ja vihostusta ja se ristittiin monen suulla kikka-kentäksi. Kyseessä on myös vuonna 2005 valmistunut Antonio Espinosan suunnitelma, 18-vyläinen kenttä, keltaisilta 3858-metrinen par 62. Esitteissä kenttää ”suositellaan” aloittelijoille plus niille kokeneille golfareille jotka haluavat hioa lähipeleään. Kenttä oli kokemus, sen myönsivät kaik-

ki. Vuoristoinen, todella jyrkkärinteinen ja raskaskulkuinen maasto, joten autoilla kuljettiin suosiolla. Vaikeutta kenttään ja peliin toivat rotkot, korkeuserot, tiukat pensaikot, oivasti sijoittuneet purot plus vuorimaaston luoma, kauniisti sanottuna optinen harha. Etäisyysmittarit kertoivat ihan toista mitä silmät ja pää ja kun löit, lyönti oli luonnollisesti enemmän pää-tuntuman ohjaama ja pallo helposti rotkon pensaikossa tai viheriön edustan purossa. Jotkut mukana olleista taputtivat innokkaasti tällaisen kentän olemassaololle ja halusivat maailmaan enemmän vastaavia, enemmistö kuitenkin tallensi sen muisteltaviin golffkokemuksiinsa, muutama jopa julisti vihaavansa tällaisia luomuksia.

Vai mitäpä sanoo lukija par-kolmosesta jossa miesten avauslyönti oli kokonaiset 41 metriä! -Ei tämä taidakaan enää olla kivaa, tuumasi eräskin senioriherra kirjoittaessaan lyhyeksi(?) jääneen avauksen jälkeen tuloskorttiinsa seiskan.

Yleisniikeä palvelu

Kun matkalaisilta matkan päätteeksi kysyttiin mielteitään Villaitanasta ja golfkentistä, ykköskiihosta saivat tilavat ja hyvin varustetut huoneet, kenttien sijainti ihan hotellin vieressä plus kenttien luonne sekä tietysti golffklubin toiminta. Suurinta moitetta sai pitkä, sokkeloinen ja sekava kulkeminen kylä-alueella kohteista toiseen ja niiden sisälläkin. Tiedottaminen talon asukkaille ontui pahasti, aamiaispaikka oli saattanut yön aikana vaihtua kokonaan toiseen eikä kenelläkään tästä tietoa. Miinuspuolelle listautui myös kentän ja hotellin tahmea yhteistyö sekä hotellin yleisniikeä palvelutaso. Listalle pääsi myös kaupan puuttuminen alueelta, pieninkin

varastotäydennyksen vaihtoehdot olivat kävely tai taksi. Kävely kaupunkiin vei suuntaansa kolme varttia ja taksi kympin.

Matkan luotsannut Pertti Raimialakin totesi, vaikkei yleensä pienestä mutise, ettei paikka ollut oikein hänenkään mieleen. Eniten häntä ryhmän vetäjänä ärsytti hotellin ontuva ja ajoittain tuskastuttavan hidassykkeinen toiminta. Isot plussat Raimiala antoi kenttien ja hotellin lähekkäisyydestä sekä kenttähenkilöstön oivasta tekemisistä kahden viikon aikana.

Kisaviikot

Ja kun golfmatkalla oltiin, neljä kisaakin per viikko tietysti järjestettiin Levantekentällä. Lisäksi kumpanakin viikkona pelattiin vapaamuotoisesti Poniente, matkajohtajan vapaapäivinä ahkerimmat pelaajat toki kiersivät extra-kierroksiakin.

Alla koko golfkansan tietoon virallisten kisojen parhaat. ●

Villaitanan Kilpailutulokset

Ensimmäinen viikko

Valssi

1) Aalto Hannele ja Ilkka UGK, Lindroos Tuula ja Leif SHG
80 pist

Pinkkipallo

1) Karri Paula MGC, Aalto Ilkka UGK ja Raimiala Pertti HyG
29 pist

Irlantilainen nelipallo

1) Havelin Katariina ViG, Lindroos Leif SHG, Puhonen Veikko IG ja Virtanen Pirjo HyG
64 pist

Viikon mestaruus

Naiset
1) Rintala Sinikka TawG 33 pist

Miehet

1) Suominen Jaakko UK 37 pist

Toinen viikko

Valssi

1) Lindroos Tuula ja Leif SHG, Lauhaluoma Hillevi KotoG ja Mäkinen Petri KotoG
90 pist

Pinkkipallo

1) Rautaheimo Pekka IGS, Schoschkoff Raisa KosG, Virtanen Jorma HyG ja Hakkarainen Pekka TGS
37 pist

Irlantilainen nelipallo

1) Virtanen Pirjo HyG, Riutankoski Heikki SHG, Niskala Anja KGM ja Karri Juhani MGC
69 pist

Viikon mestaruus

Naiset
1) Jaatinen Erja HGS 34 pist

Miehet

1) Saarinen Rauno LoG 41 pist



Ensimmäisellä viikon lopuksi kuvassa poseeraa 42 golfaria. 20 palasi Suomeen viikon jälkeen, tilalle saapui 22 pelaajaa.



detur

GOLF 2013 2014



TEEMAVIIKOT

Lassi Tilanderin Classic-weeks

Sousse 22.11. & 21.2. **975e**
Belek 12.4. **1449e**

Reka Partasen opetusviikko

Sousse 6.12. **1220e**
Sousse 7.3. **1290e**
Belek 29.3 & 5.4. **1699e**

Harry & Helena Safon opetusviikot

Belek 15.3 & 22.3. **1639e**

Asko Arkkolan golfviikko

Belek 22.3. **1429e**

Matti Even & Kaj Horsman Draivi Golf

Belek 29.3. **1479e**

Seppo Palmisen Lisää Buddhaa peliin

Belek 5.4. **1429e**

Kaikkien Teemamatkojen hintaan sis. All Inclusive majoitus viiden tähden hotellissa (hlö/2hh), greenfeet ohjelman mukaan, sekä bägikuljetus. Lisätiedot netistä.

Varaa nyt elämäsi helpoin golfloma!

Matkatoimisto Detur Finland Oy
Eerikinkatu 24, 00100 HELSINKI
Puh. 0207 850 854 (golfsuora)

www.detur.fi



NAISTEN TULOKSET SM Lyöntipeli Sarfvik Golf Club

N50	
1. Ritva Väire, NGK	166
2. Anna-Maria Lehtonen PGC	170
3. Pirkko Havukainen SGC	173

N60	
1. Margit Pasanen SGC	165
2. Erja Saraste HGK	170
3. Anneli Alanen SGC	171

N65	
1. Tuija Hannukainen ERG	180
2. Heleena Övermark-Lehto SGC	183
3. Eeva Laitala PGC	183

JOUKKUEKILPAILU

1. Sarfvik Golfklubi Anneli Alanen Margit Pasanen Pirkko Havukainen	509
2. Kurk Golf Vuokko Karjalainen Anneli Karttunen Maija Päivölä	535
3. Helsingin Golfklubi Heli Ekström Erja Saraste Elina Schuurman	536

Seniorien lyöntipelimestaruuksista on kilpailtu tänäkin vuonna eri ikäsarjoissa ja monella eri kentällä, Sarfvikissa, Nordcenterissä, Talmassa, Salossa ja Pickalassa. Naisten sarjat ovat N50, N60, N65, N70 ja miesten vastaavat M55, M65, M70 ja M75. Kilpailijoiden määrät ovat olleet kasvussa useimmissa kilpailuissa. Näin myös SM-kisoissa. Lyöntipelimestaruuskilpailujen yhteydessä pelataan SM-kilpailut myös seurajoukkueimestaruuksista kolmen pelaajan joukkuein, paitsi sarjassa M55, jossa pelataan erillinen SM-kilpailu neljän pelaajan joukkuein. Reikäpelin SM-kisat pelattiin Rönnsissä.

TEKSTI: PIIRJO SIPRONEN
KUVAT: JUKKA RIMPILÄINEN

Naiset SARFVIKISSA

Seniorinaisten SM lyöntipelikilpailut järjestettiin tänä vuonna Sarfvik Golfklubin kentällä. Sarfvikin kentistä oli pelattavaksemme valikoitunut tarkkuutta vaativa New Course. Kenttä oli erinomaisessa kunnossa ja etenkin greenit tuottivat pelaajille päänvaivaa nopeutensa ja kallistustensa takia. Kisojen aikana pelaajia helli varsin lämmin kesäsää ja pelaajien kunto jou-tuikin koetukselle etenkin viimeisillä reiillä. Sarfvik hoiti järjes-telyt hienosti ja etenkin forecaddien sijoitteluun oli kiinnitetty huomiota muutamalla kriittisellä väylällä. Sarfvikin ”lumo” oli jopa saanut Etelä-Pohjanmaan Golfista Ruuhikoskelta naiset liikkeelle nimenomaan kentän ja sen tarjoamien puitteiden an-

siosta. Tämänkaltaista henkeä näkisin mielelläni tulevina vuosi-na. N70 sarja ei valitettavasti toteutunut vielä tänäkään vuonna vähäisen osanottajamäärän vuoksi.

Henkilökohtaisen SM-kilpailun yhteydessä pelattiin SM-joukkuekilpailu kolmihenkisiin joukkuein. Tähän kisaan osallistui peräti 21 joukkuetta 17 eri seurasta. Neljästä seurasta oli muka-na kaksi joukkuetta. Joukkuekilpailun tuloksia saatiin jännittää ihan loppuun asti ja sen voittikin Sarfvik Golfklubin ykkösjouk-kue selvällä erolla Kurk Golfiin ja HGK:n ykkösjoukkueeseen. Voittopuheessaan Anneli Alanen sanoi että tämä joukkue on ollut kasassa jo pidempään ja piti tätä yhtenä menestyksen avaimena.

>>>



Joukkuekilpailun voittaja Sarfvik Golf Club; Margit Pasanen, Pirkko Havukainen, Anneli Alanen (kuva alla vas.)

Joukkuekisan kakkosjoukkue Kurk Golf; Anneli Karttunen, Maija Päivölä, Vuokko Karjalainen (kuva alla vas.)

Joukkuekisan kolmonen Helsingin Golfklubi; Elina Schuurman, Erja Saraste, Heli Ekström (kuva alla)



70- ja 75-vuotiaat miehet SALOSSA



M70-sarjan palkitut: Jussi Avellan (vas), Väinö Rapo, Lauri Kasurinen, Erkki Inoranta ja Rainer Karkman.



M75-sarjan palkitut: Rainer Nyman (vas), Teuvo Grönfors, Heikki Kainulainen, Alpo Kananen ja Raimo Chydenius.

M70- ja M75-miehet pelasivat kilpailunsa Salo Golfissa, missä sääolosuhteet koettelivat järjestäjiä ja pelaajia vielä rankemmin kuin 65-vuotiaita samanaikaisesti Talmassa.

Ensimmäisenä pelipäivänä aamupäivän helle muuttui iltapäivällä ukkoseksi ja koviksi sadekuuroiksi. M75-sarjan miehet ehtivät pelata kierroksensa ennen myrskää, joka alkoi noin kolmen aikaan. Peli

keskeytettiin ja odoteltiin parisen tuntia, jotta päästäisiin jatkamaan. Vettä oli tullut niin paljon, että kenttä ei ollut pelattavassa kunnossa ja päätettiin mitätöidä M70-sarjan ensimmäinen kierros.

Kisat jatkuivat toisena päivänä siten, että M75-sarjalaiset pelasivat toisen kisakierroksen normaalisti, mutta M70-sarjalaisten osalta kisoista tuli ”tynkäkisa” ja mestaruus ratkaistiin yhden kierroksen

pohjalta. Tämän lisäksi pelattiin joukkuekilpailu. Joukkueessa oli yksi pelaaja M75-sarjasta ja kaksi pelaajaa M70-sarjasta.

Mainittakoon, että M70-sarjan voitto ratkesi Jussi Avellanin eduksi äkkikuolema-uusinnassa sekä, että Alpo Kananen pelasi toisen kierroksen kaksi lyöntiä (78) alle oman ikänsä.

TEKSTIT JA KUVAT: HEIKKI HALLARANTA

65-vuotiaat TALMASSA

Seniorien M65-kilpailu pelattiin haastavissa olosuhteissa. Osanottajia oli yhteensä 98, kolmimiehisteen seurajoukkuekilpailuun oli ilmoittautunut 17 joukkuetta.

Sipoon Talmassa ensimmäisenä pelipäivänä kova sadekuuro yllätti kesken kilpailun ja pelaajat odottelivat vartitunnin sateen loppumista. Peliä päästiin jatkamaan ja ensimmäinen kierros saatiin vietyä läpi lopulta auringonpaisteesta.

Toisena pelipäivänä vallitsi loistokas pelikeli ja kilpailu saatiin viedyksi loppuun hyvissä olosuhteissa.

M65-sarjan palkitut; Veikko Niemikorpi (vas.), Kari Kivilompolo, Toivo Pönni, Bengt Tuores ja Ismo Niskakoski. Kuvasta puuttuu Kim Jokipii.



MIESTEN TULOKSET

M55 NORDCENTER G&CC

1. Ari Vauhkonen SHG	229
2. Alpo Mäntykorpi LGV	237
3. Pertti Sallila MeG	240
4. Miikka Koivisto OGK	241
5. Seppo Hujanen MG	241
6. Teuvo Kosonen KarG	242

M65 GOLF TALMA

1. Toivo Pönni TawG	155
2. Kari Kivilompolo HaGK	159
3. Bengt Tuores PGC	160
4. Kim Jokipii HGK	162
5. Ismo Niskakoski LG	162
6. Veikko Niemikorpi KGV	163

JOUKKUEKILPAILU M65

1. Lahden Golf	502
Ismo Niskakoski, Heikki Mikander, Kari Hiukka	
2. Messilän Golf	503
Erkki Kortelainen, Markku Koskela, Markku Utti	
3. Hartolan Golfklubi	508
Kari Kivilompolo, Teuvo Salento, Seppo Helynen	

M70 SALO GOLF

1. Jussi Avellan NRG	77
2. Väinö Rapo, KarG	77
3. Rainer Karkman USA	80
4. Erkki Inoranta MG	80
5. Lauri Kasurinen KG	80
6. Aarno Eskola, AG	80

M75 SALO GOLF

1. Heikki Kainulainen, KarG	156
2. Teuvo Grönfors, LG	157
3. Alpo Kananen KosG	158
4. Raimo Chydenius LPG	161
5. Rainer Nyman, PGC	161
6. Ilkka Anttolainen, LG	165

JOUKKUEKILPAILU M70/M75

1. Karelia Golf	314
Väinö Rapo, Pentti Lauronen, Heikki Kainulainen	
2. Lahden Golf	325
Juhani Kärkinen, Seppo Koukonen, Teuvo Grönfors	
3. Pickala Golf Club	333
Touko Saarikallio, Jaakko Eklund, Rainer Nyman	

55-vuotiaat NORDCENTERISSÄ



Viimeisen päivän kärkiryhmä ykköstiillä; Pertti Sallila MeG (vas.), Alpo Mäntykorpi LGV ja Ari Vauhkonen SHG. Ryhmä piti pintansa loppuun asti vieden kaikki mitalit.

Suomen lyöntipelin seniorimestarin (M55) titteliä lähti tavoittelemaan yhteensä 148 pelaajaa. Kaikki pelasivat kaksi ensimmäistä päivää. Kolmannelle päivälle lähti 70 parasta sekä viimeisen 178 löynnin cutin, selvittäneen kanssa saman tuloksen pelanneet. Näin viimeiseen päivään saatiin matkaan 71 pelaajaa.

Nordcenterin Fream-kenttä oli viritetty loistavaan SM-kisakuntoon. Nopeat greenit ja kentän vaativuus asettivat pelaajille riittävästi haasteita, joka tietysti kuuluu SM-tasoisien kisojen perusluonteeseen. Sää olivat suosiolliset koko viikonlopun, aurinkoa ja hieman tuulta. Toisena pelipäivänä oli pieni sateen sekä ukkosen uhka, mutta onneksi saderintamat kiersivät kentän, eikä häirinyt pelaamista.

Kisan kuusi parasta; 1. Ari Vauhkonen (SHG) 229, 2. Alpo Mäntykorpi (LGV) 237, 3. Pertti Sallila (MeG) 240, 4. Miikka Koivisto (OGK) 241, 5. Seppo Hujanen (MG) 241 ja 6. Teuvo Kosonen (KarG) 242.

Ari Vauhkonen oli siis ylivoimainen voittaja, nyt jo kolmatta kertaa peräkkäin. Myös 55-vuotiailla on oma seurajoukkuekilpailunsa. Se pelattiin erillisenä SM-kilpailuna Pickalassa 13.-14.9. Kilpailusta on oma juttu seuraavalla sivulla tässä lehdessä.

TEKSTI JA KUVA: HEIKKI HALLARANTA

>>>

Joukkue-SM, M55 PICKALASSA

Keimola KIRKASTI HOPEAN KULLAKSI



Keimola Golfin kultajoukkue: Risto Hotti (vas), Veikko Niemikorpi, Ari Hatunen, Vesa T. Maukonen.

sotkea peliä. Ehkä tässä olikin syy siihen, että singelitulokset olivat varsin vaihtelevat.

Pelaajat lähtivät matkaan käänteissä joukkuekohtaisessa paremmuusjärjestyksessä. Kärkijoukkueiden ollessa vielä kentällä oli EGS ottanut singelipelien kärkipaikan 236 lyönnillä. Sen lyömiseen ei yksikään kärkijoukkueista yllättävää kyllä pystynyt, vaan EGS oli toisen päivän paras joukkue. Toisena oli Keimola (239), kolmantena St Laurence (243) ja neljäntenä tasatuloksella (246) Lakeside ja Talma.

Keimola pystyi kuitenkin ensimmäisen päivän tuloksensa turvin säilyttämään kokonaiskilpailun johtopaikkansa seitsemän lyönnin marginaalilla, mutta EGS oli tehnyt huiman nousun seitsemänneltä sijalta kakkoseksi. Viime vuoden voittaja Messilä jäi Espoosta lyönnin päähän ja Lakeside toisen mokoman.

OLE JOHANSSON

Vuosi sitten Tahkolla pelatussa ensimmäisessä virallisessa seniorien Joukkue-SM -kisassa Keimola Golfin joukkue oli Messilän jälkeen hopeasijalla. Nyt Pickalassa pelatussa mittelosssä Keimola nappasi kullan samalla neljän pelaajan miehityksellä; Veikko Niemikorpi, Risto Hotti, Ari Hatunen, ja Vesa T. Maukonen.

Foursomen tilalle Greensome

Alluperäisen pelikaavan Foursome oli jo viime vuonna pelaajien toivomuksesta, korvattu hiukan lempeämmällä Greensomella. Ensimmäisen pelipäivän toisena pelimuotona oli edelleen Four Ball. Joukkueiden neljästä pelaajasta kaksi pelasi Greensome ja kaksi Four Ballia.

21 joukkueen voimin lähtivät Greensomet ensin matkaan. Maaliin tultaessa voitiin todeta Keimolan Hotin ja Niemikorven selvittäneen Forest-kentän mainiolla 70 lyönnillä. Toisena oli pari Kari Huttunen & Seppo Jolkkonen Talmosta (73) ja kolmantena Espoon Golfseuran Juha Koponen & Jyrki Hiilivirta (76).

Aivan samanlaista huipputulosta ei, ehkä hieman yllättäen, nähty Four Ball-peleissä, mutta tasan pariin (72) pelasi kuitenkin kolme joukkuetta, Lakeside Golf (Alpo Mäntykörpi & Urpo Tapiola),

Nevas Golf (Seppo Pakola & Bernt Pihlflyckt) sekä kotikentällään pelaava Pickala (Risto Seppälä & Jukka Näräkkä).

Kun tulokset ensimmäisen päivän päätteeksi oli laskettu yhteen oli Keimola johdossa yhteistuloksella 147, jaetulta kakkoskilalta löytyivät Messilä ja Lakeside (149). Neljänsinä hyvissä hyökkäysasemissa vaanivat Pickala ja Talma (151) ja lyönnin päässä niistä vielä Sarfvik.

Espoolla hurja kiri

Viiden lyönnin sisällä oli siis kuusi joukkuetta toisen päivän singelien alkaessa ja näin kaikki oli tässä vaiheessa vielä auki. Joukkueiden neljän pelaajan tuloksista lopputuloksiin laskettiin kolme parasta.

Jos oli ensimmäisen päivä sään puolesta täydellinen ei toisenkaan päivän tarvinnut hävetä. Hiukan oli tuulta, mikä aavistuksen verran saattoi

SEURAJOUKKUE-SM, M55

Pickala Golf Club, Forest Course, 13.-14.9.2013

TULOKSET	GS	FB	SGL	YHT.
1. Keimola Golf Vantaa	70	77	239	386
Ari Hatunen, Risto Hotti, Vesa T. Maukonen, Veikko Niemikorpi				
2. Espoon Golfseura	76	81	236	393
Jyrki Hiilivirta, Heikki Jäättelä, Juha A. Koponen, Juha Tuohimaa				
3. Messilä Golf	76	73	245	394
Erkki Kortelainen, Pekka Laine, Pertti Sallila, Markku Utti				
4. Lakeside Golf Vammala	77	72	246	395
Antti Kärki, Pekka Lindeman, Alpo Mäntykörpi, Urpo Tapiola				
5. Golf Talma	73	78	246	397
Kari Huttunen, Jouni Jauhainen, Seppo Jolkkonen, Karl-Johan Kaas				

Reikäpeli-SM RÖNNÄSISSÄ

Mestareiksi LEHTONEN JA KOPONEN



Seniorien reikäpelin Suomen mestaruudet ratkaistiin tänä vuonna Sea Golf Rönnsin kentällä elokuun 16-18. päivänä.

Miehillä kaavio täysi

Mukana oli 64 mies- ja 19 naispelaajaa, joten miesten osalta kaavio oli täysi. Kilpailut saatiin viedyksi läpi suunnitelmien mukaisesti, vaikka lauantaina iltapäivästä sade jonkin verran häiritsikin kilpailijoita.

Joukko yllätyksiäkin tapahtui, kuten aina reikäpeleissä, monen raskaan nimen pudotessa pois jo alkumetreillä. Reikäpelihän ovat luonteeltaan aika lailla erilaisia verrattuna perinteiseen lyöntipeliksiin. Lyöntipelimeriitit eivät välttämättä näissä reikäpeliriennöissä ratkaise ja toisille pelaajille reikäpeli sopiikin paremmin kuin lyöntipeli. Monen traditionalistin mielestä reikäpeli on ainoa oikea kilpailumuoto. Golfin alkuvuosinahan ei muita pelejä pelattukaan.

HEIKKI HALLARANTA

Tiukkoja otteluja

Kolmen kilpailupäivän aikana käytiin mielenkiintoisia ja tiukkoja kaksinkamppailuja. Tiukoista kamppailuista voidaan esimerkkinä mainita, että miesten sarjan voittajan kaksi ottelua kuudesta venyi 20. reiälle saakka ja naisten voittaja joutui finaaliottelussa taistelemaan viimeiselle reiälle asti ennenkuin voitto oli selvä.

Kuuden ottelun urakat

Finaalipäivänä kummastakin sarjasta oli mukana neljä pelaajaa ratkaisemassa sijoituksia 1-4. Kun myös pronssi ratkaistiin pelaamalla, tuli kaikille kaksi kierrosta myös viimeisenä päivänä. Miesfinalisteille kertyi kolmen päivän aikana aikamoinen urakka eli kaikkiaan kuusi kisakierrosta. Siinä kysytään kuntoa ja kilpailuhermoja. Naiset selvisivät hiukan vähemmällä, mutta urakkaa on siinäkin riittävästi.

Finalistit kuvassa: miehet; 1. Juha Koponen (vas.), 2. Peter Kaske, 3. Ari Vauhkonen, 4. Matti Mäkivirta ja naiset; 1. Anna-Maria Lehtonen, 2. Kyllikki Puuppo, 3. Eija Kettunen, 4. Päivi Honka.

REIKÄPELI-SM

Sea Golf Rönnsä, 16.-18.8.2013

Naisten neljä parasta:

1. Anna-Maria Lehtonen, PGC
2. Kyllikki Puuppo, StLG
3. Eija Kettunen, MeG
4. Päivi Honka, AG

Miesten neljä parasta:

1. Juha Koponen, EGS
2. Peter Kaske, KGC
3. Ari Vauhkonen, SHG
4. Matti Mäkivirta, AGK



Audi Finnish Senior Tourin voittoon

ANNA-MARIA LEHTONEN ARI VAUHKONEN



Audi Finnish Senior Touriin kuuluu kahdeksan osakilpailua, joista kuusi parasta kilpailua lasketaan mukaan Order of Merit -pisteisiin. Kilpailusarjaan kuuluivat naisten N50/60/65 ja miesten M55 SM-lyöntipelikilpailut, reikäpeli-SM N50/M55, OnGolf Senioripokaalit sekä Audin sponsoroimat Audi Senior Open, Audi Finnish Senior Tour 1-3 sekä Audi Finnish Senior Open.

Lähes kaikki FST-kilpailut olivat täynnä ja jonotuslistoillekin riitti pelaajia. Kilpailusuorituksia oli hiukan enemmän kuin viime vuonna, eli yhteensä 1270, joista naisten osuus oli 345.

FST-karsinta syksyllä

Tämän vuoden karsintakilpailu pelattiin syyskuussa Peuramaalla. Karsintakilpailuun ilmoitautui poikkeuksellisen paljon pelaajia 148, joista mukaan otettiin 120 tasoitusjärjestyksessä. Karsintakilpailun 40 parasta saa pelioikeuden kaudelle 2014. Syksyn karsintoihin voivat osallistua myös pelaajat, jotka tulevat seniori-ikänsä seuraavana vuotena. Tämän hetkisen mallin mukaisesti pelioikeuden kaikkiin FST-kisoihin (ei koske SM-kilpailuja) saa edellisen vuoden rankingin 45 parasta (kategoria 1a) sekä karsintakilpailun 40 parasta (kategoria 2a) pelaajaa sekä M55 Haastajatourin viisi parasta, jotka eivät ei ole saaneet kategoriaa karsinnoista tai edellisen vuoden FST:n rankingin kautta

Kausi käyntiin Lohjalla

Kauden ensimmäinen kilpailu Lohjalla 24.5. veti taas ennätysmäärän pelaajia. Kilpailuun ilmoitautui halukkaita selkeästi enemmän kuin pystyttiin

Audi Finnish Senior Tour 3 pelattiin Espoon Golfseuran kentällä. 4. viheriöllä kilpailun voittaja Kari Huttunen GT mittaillee puttijonoja Matti Mäkipvirran AGK ja Miikka Koiviston OGK tarkkaillaessa.

FST ORDER OF MERIT

MIEHET	pist.
1. Ari Vauhkonen SHG	609,75
2. Peter Kaske KGC	510,50
3. Alpo Mäntykorpi LGV	498,00
4. Kari Huttunen GT	471,50
5. Pekka Lindeman LGV	462,50
6. Matti Mäkipvirta AGK	456,25
7. Juha Koponen EGS	431,00
8. Risto Rautio JG	429,25
9. Pertti Sallila MeG	427,36
10. Veijo Suomela KG	414,25

NAISET	pist.
1. Anna-Maria Lehtonen PGC	461,25
2. Vuokko Karjalainen Kurk	335,50
3. Ritva Väre NGK	318,50
4. Elina Schuurman HGK	309,00
5. Eija Kettunen MeG	268,50
6. Päivi Honka AG	263,75
7. Kyllikki Puuppo StLG	263,25
8. Margit Pasanen SGC	224,25
9. Pirjo Sipronen SHG	205,50
10. Tuija Hannukainen ERG	191,00

mukaan ottamaan. Naisia ilmoitautui 48 ja mukaan otettiin 32, miehiä ilmoitautui 126 ja mukaan otettiin 93. Miesten jonotuslistalle jäätin vielä tasoituksella 4,8 ja naisten listalle jäi tasoituksella 9,0. Tämä osoittaa tason edelleen nousseen viime vuodesta selkeästi. Jonotuslistoille jäi 33 mies- ja 15 naispelaajaa. Tässä on pohdittavaa tulevan kauden osalta koska pelaajamäärät näyttävät lisääntyvän vuodelta.

Ensimmäinen osakilpailu on jouduttu useasti pelaamaan koleissa olosuhteissa, mutta nyt sää oli suosiollinen ja poikkeuksellisen lämmin. Tulostaso kilpailussa oli kerrassaan hyvä verrattuna aikaisempiin vuosiin. Tässä lienee syynä ollut lämpimämmät olosuhteet, jotka vaikuttivat pelaajien pelivireeseen.

Naisten sarjan kolme parasta; 1. Anneli Alanen (SGC) 77, 2. Pirjo Sipronen (SHG) 78 ja kolmas Anna-Maria Lehtonen (PGC) 79

Miesten sarjassa voittaja oli Veijo Suomela (KG) 73 toisena Matti Mäkipvirta (AGK) 74 ja kolmantena Peter Kaske (KGC) 74.

Senior Open Peuramaalla

Toinen osakilpailu Audi Senior Open pelattiin Peuramaalla 31.5. aurinkoisissa ja kohtuullisin lämpimissä olosuhteissa. Miehet pelasivat Porkkala-kentän ja naiset Vanhan Peuran.

Kilpailuun osallistui yhteensä 177 pelaajaa joista miehiä oli 122 ja naisia 55.

Miesten ja naisten sarjoissa oli tiukka kamppailu voitosta. Kummassakin sarjassa voitto ratkaistiin matemaattisen menetelmän mukaan kahden ensimmäisen ollessa samassa lyöntituloksessa.

Naisten sarjan kolme parasta oli Ritva Väre (NGK) 76, toinen oli Anna-Maria Lehtonen (PGC) 76 ja kolmantena Kyllikki Puuppo (StLG) 78.

Miesten kolme parasta oli; voittaja Veikko Niemikorpi (KGV) 75, toisena Kari Huttunen (GT) 75 ja kolmantena Pertti Sallila (MeG) 77.

Naiset pelasivat perinteiseen tapaan samassa yhteydessä myös tasoituksellisen parikilpailun. Kolmen parhaan parin tulokset olivat: 1. Lea Eronen & Kyllikki Puuppo, StLG 70, 2. Kaija Blomerus & Liisa Eerola, KGV, 74, 3. Anna-Maria Lehtonen, PGC & Pirjo Sipronen, SHG, 75.

Hyvinkää seuraavana vuorossa

Lohjalta käynnistynyt Audi Finnish Senior Tour jatkui Hyvinkäällä 7-8. kesäkuuta. Kauden kolmanteen ja samalla ensimmäiseen kaksipäiväiseen kisaan osallistui yhteensä 122 pelaajaa, joista miehiä 92 ja naisia 30. Niin kilpailun järjestäjällä kuin pelaajillakin oli sään suhteen onnea mukana, sillä perjantaina uhitellut ukkonen ja lähestyvä sade väistivät lopulta kentän ja osakilpailu saatiin vietyä läpi mukavassa alkukesän lämmössä. Naisten sarjassa parhaan tuloksen teki Kurkin Vuokko Karjalainen 160, toiseksi tuli Anna-Maria Lehtonen (PGC) 169 ja kolmantena Tuija Hannukainen (ERG) 170. Miesten puolella voiton vei SHG:n Ari Vauhkonen 153, toisena Matti Mäkipvirta (AGK) 153 ja kolmantena Alpo Mäntykorpi (LGV) 157.

Senioripokaalit Hämeenlinnassa

Seniorimiesten ja -naisten perinteikäs Senioripokaalit-kilpailu OnGolf Senioripokaalit pelattiin Hämeenlinnassa 14-15.6. Seniorinaiset pelasivat Aulangon Eversti-kentällä ja seniorimiehet Tawast Golfen kentällä. Naisia osallistui kilpailuun 51 ja miehiä 116.

Ensimmäisen pelipäivän sää oli haasteellinen tasaisesti jatkuneen sateen takia. Molemmat kentät pysyivät sateesta huolimatta varsin hyvässä kunnossa. Toisena pelipäivänä sää oli aurinkoinen ja hieman tuulinen, mutta pelisäänä kohtuullisen hyvä. Naisten parhaat scr-sarjan pelaajat olivat; voittaja Kristiina Junni (HyG) 163, toinen Vuokko Karjalainen (Kurk) 168 ja kolmantena Ritva Väre (NGK) 170. Naisten senioripokaali ojennettiin parhaalle hcp-tuloksen tehneelle ja tänä vuonna se oli Tiina Selin (HGK) 148, toinen Kristiina Junni (HyG) 149 ja kolmas Tuija Herbst (TawG) 151. Miesten tulokset olivat scr-sarjassa; voittaja Veijo Suomela (KG) 152, toinen Pekka Lindeman (LGV) 155 ja kolmas Pertti Sallila (MeG) 155. Samoin miesten puolella senioripokaalin sai parhaan hcp-tuloksen tehnyt. Hän oli Seppo Jolkkonen (GT) 140, toinen oli Raimo Pasanen (SGC) 143 ja kolmas Markus Heikkilä (GPi) 145.

Espoossa navakkaa tuulta

Espoon Golfseuran kentällä käytiin Audi Finnish Senior Touriin kuuluva kuudes osakilpailu 19-20.7. Espoon kenttä oli viritetty mainioon tour-kuntoon. Viheriöt olivat nopeat, kuten tämän tason kilpailuun kuuluu. Ensimmäisenä pelipäivänä kovan tuulen lisäksi pelaajia häiritsi ajoittaiset kovat mutta lyhyet sadekuurot. Toisena päivänä vältyttiin sateelta, tuuli oli edelleen navakkaa.

Naisten sarjan kolme parasta oli; voittaja Elina Schuurman (HGK) 167, toinen Anna Maria Lehtonen (PGC) 170 ja kolmas Vuokko Karjalainen (Kurk) 171

Miesten osalta sijoitukset menivät seuraavasti; voittaja Kari Huttunen (GT) 155, toinen Tapani Saarentola (GV) 157 ja kolmas Ari Vauhkonen (SHG) 159.

Tourin voittajat

Tourin kokonaispistetilanne muodostui seuraavaksi; naisten sarjan voitti ylivoimaisesti yli sadan pisteen erolla tämän kauden tulokas Anna-Maria Lehtonen, kakkoseksi sijoittui Vuokko Karjalainen ja kolmas oli Ritva Väre. Miesten osalta voitto oli melkein yhtä selvä kuin naisilla; kärkipaikan vei Ari Vauhkonen miltei sadan pisteen erolla kakkoseen Peter Kaskeen, kolmanneksi sijoittui Alpo Mäntykorpi.

HEIKKI HALLARANTA

Seniorigolfin pelimatkat | kevät 2014

TENERIFFA | Buenavista



Ras al Khaimah



Lähdöt: **3.1. ja 10.1.2014**

Arabiemiirien on monien golfaajien ehdoton listaykkönen keskiälvellä. Ilmasto on ihanteellinen ympäri vuoden ja merivesi on +25-asteista talvikuukausina. Kun sää on Suomessa kurjimmillaan niin kristallinkirkkailla persialahden rannoilla aurinko paistaa lämpimästi ja elämä hymyilee erityisesti golffarille.

Matkaisäntänä **Ole Johansson**.

MATKAN HINTAAN SISÄLTYY:

- Finnairin suorat lennot Helsinki-Dubai-Helsinki
- Lentokenttäkuljetukset
- Majoitus Al Hamra ★★★★★
- Unlimited green feet Al Hamran kentällä
- Golfauto (1 kierros/pv) ja rangeballot
- Buffetaamiainen ja 5 illallista

HINNAT

Jaetussa kahden hengen huoneessa

- 1 vk **1590 e** | 2 vk **2620 e**
- Huone päärakennuksesta
1 vk **1680 e** | 2 vk **2800 e**

Lisämaksusta:

huone yhdelle **230 e/vk 280 e/vk** päärakennuksessa
golfbägin kuljetus **56 e** (meno-paluu)

Myynti auki!

Teneriffa Buenavista



Lähdöt: **29.1. ja 5.2.2014**

Taustana jylhä vuori, edessä kirkkaana kimalteleva Atlantin valtameri. Tarvitaan Severiano Ballesteroksen kaltainen golflegenda luomaan jotain näin ainutlaatuisia. Kentän 18 reiän, varsinkin takaysin, maisemat ovat huikaisevat. Tuntuu kuin väylät jatkuisivat mereen ja löisit kohti alhaalla välkehteleviä aaltoja.

Matkaisäntänä **Heikki Hallaranta**.

MATKAN HINTAAN SISÄLTYY:

- Finnairin lennot Helsinki-Teneriffa (North)-Helsinki
- Lentokenttäkuljetukset
- Majoitus Vincci Buenavista ★★★★★
- Buffetaamiainen ja 6 illallista/vko
- Viisi Spa käyntiä/vko
- Viisi kierrosta Buenavistan golfkentällä/vko

HINNAT

Jaetussa kahden hengen huoneessa

- Standard huone 1 vk **1450 e** | 2 vk **2320 e**
- Superior huone 1 vk **1550 e** | 2 vk **2520 e**
(meri- tai golfkentänäkymä)

Lisämaksusta:

huone yhdelle **200 e/vk standard** ja **230 e/vk superior**
golfbägin kuljetus **56 e** (meno-paluu)

Myynti aukeaa 8.11. klo 9.00

Belek Sirene Golf



Lähdöt: **15.3. | 22.3. ja 29.3.2014**

Belek tunnetaan Välimeren parhaana golfkohteena ja se on ykköskohde myös useimpien suomalaisgolfaajien mielestä. Korkeatasoinen, useista rakennuksista koostuva Sirene Golf on monen Belekin kävijän suosikki. Hotelli on tunnettu hyvästä ja lämminhenkisestä palvelusta. Tyylikkääts oleskelutilat, kaksi buffetravintolaa ja kolme à la carte -ravintolaa.

Matkaisäntänä **Pertti Raimiala ja Mika Nieminen**.

MATKAN HINTAAN SISÄLTYY:

- Finnairin lennot Helsinki-Antalya-Helsinki
- Lentokenttäkuljetukset
- Majoitus Sirene Golf ★★★★★
- All inclusive
- Viisi kierrosta Antalya Golfin kentillä/vk

HINNAT

Jaetussa kahden hengen huoneessa

- 1 vk **1425 e**
- 2 vk **2380 e**

Lisämaksusta:

huone yhdelle **175 e/vk**
golfbägin kuljetus **56 e** (meno-paluu)

Myynti aukeaa 19.11. klo 9.00

Alicante Mar Menor



Lähdöt: **7.4. ja 14.4.2014**

Reilun tunnin päässä Alicantesta sijaitseva Mar Menor on erinomainen kohde onnistuneen golfoman viettoon. Rauhallisella alueella sijaitseva vain 64 huoneen Intercontinental Mar Menor on kodikas ja hyvätunnelmainen hotelli. Hotelli sijaitsee tasokkaan Jack Nicklausen suunnitteleman 18-reikäisen golfkentän yhteydessä.

Matkaisäntänä **Pertti Raimiala**.

MATKAN HINTAAN SISÄLTYY:

- Norwegian lennot Helsinki-Alicante-Helsinki
- Lentokenttäkuljetukset
- Majoitus Intercontinental Mar Menor ★★★★★
- Buffetaamiainen ja illallinen (4 eri ravintolaa)
- 5 kierrosta golfia/vko kolmella kentällä
- Golfkenttäkuljetukset

HINNAT

Jaetussa kahden hengen huoneessa

- 1 vk **1230 e**
- 2 vk **2120 e**

Lisämaksusta: huone yhdelle **245 e/vk**

Varaushetkellä kaikille pelaajille lisätään golfbägin kuljetus **50 e** (meno-paluu).

Myynti aukeaa 26.11. klo 9.00

Haloo, etiketti hukassa??

Muistan autokouluopettajani vuosien takaa, Vanhanen nimeltään. Ensimmäinen ajotunti oli tosi jännittävä. Tuntui aivan mahdollomalta selvittää polkimista, kun samaan aikaan piti katsoa eteenpäin. Katse vain tuppasi kohdistumaan polkimiin, jolloin Vanhanen tiukkaan sävyyn sanoi, että ei sinne polkimiin saa tuijottaa, katso eteenpäin! Minä näsäviisaana hänelle sanomaan, että sitä vartenhan sinä siinä vieressä istut, että sinä siinä katsot eteenpäin. No, tyhmäähän se minulta oli! Mutta kuitenkin onnistuin saamaan ajokortin.

Yksi neuvo on tältä Vanhaselta minulle jäänyt, jota edelleenkin noudatan. Hän kehotti "pyyhkimään" katseella jatkuvasti sivuikkunat ja peruutuspeilin. Eli katsoa takana, edessä ja sivuilta olevaa liikennettä. Silloin se tuntui aika oudolta, kun kaikki keskittyminen meni eteenpäin katsomisessa.

Tämä on aikamoinen aasinsilta! Mutta se liittyy myös golfin pelaamiseen, eli katsoa miten edellä olevien



pelaajien meno sujuu, samoin myös takana tulevat ryhmät etenevät ja miten oma ryhmä siinä välissä siinä sijoittuu. Kaikki menee tosi hyvin, kun pelaaminen on joustavaa. Mutta kun edessäolevan ryhmän pallot ovat hukassa ja pallojen etsintä alkaa koko ryhmän voimin, mitä sitten tapahtuu? Golfetiketissä on maininta viiden minuutin etsimisen rajasta, mikä sallitaan, että takana olevat pelaajat odottavat. Ranskankielessä on hyvä sana "embouteillage", pullonsuufeteki, jossa ruuhkassa oleva pysäytys vaikuttaa takanaoleviin autoilijoihin ja pelaajiin. On joskus laskettu, että pelin viivästys alkuryhmässä vaikkapa minuutilla, vaikuttaa viimeisen ryhmän peliin jopa tunnilla. On kuitenkin todettava, että tällaisessa tapauksessa kenttä on täynnä.

Tämänkaltaisen tapahtuma sattui Vaasan kentällä loppukesästä. Kenttä oli täynnä, kentällä oli neljän pelaajan ryhmiä. Pelaaminen kulki melko mallikkaasti, kunnes edellä menevän neljän ryhmän pelaajan pallo hävisi fairwayn reunoille. Ilmeisesti pelaajilla ei ollut havaintoa siitä, minne

pallo oli joutunut. Väylän reunoilla oli isoja kiviä ja puunrunkoja, joihin osuessaan pallo voi kimmota minne tahansa. Koko ryhmän jäsenet etsivät palloa ja kukin heistä eri paikoista. Meidän ryhmämme odotti siinä pallon löytymistä voidaksemme jatkaa pelaamista. Ja meidän taakse kertyi useita ryhmiä odottamaan pelin jatkumista. Odotimme ja odotimme, ja aikaa siinä kului runsaasti yli viisi minuuttia, sanoisin että ennemminkin 15 minuuttia. Kysyin siinä välissä, että olisiko meidän mahdollista jatkaa heidän etsiessä palloa. Mutta saimme tiukan vastauksen, että he muut ovat

jo "avanneet" pallonsa. Eli siinä me ja meidän takanamme olevat ryhmät seisomme ja odotimme!

Jotenkin mielessä kävi, että miten on niin vaikeaa päästää takana tuleva ryhmä ohitse? Ja onko mitenkään perusteltua vedota, että muut ryhmän jäsenet ovat jo lyöneet avauksensa? No, onneksi oli kaunis ilma, aurinko paistoi, eikä meillä kellään ollut kiireitä. Mutta miten oli takana olevien pelaajien kanssa?

Tämä oli yksittäinen tapaus, enkä suinkaan yleistä sitä. Vaasan golfkentällä pelaaminen yleisesti sujuu mallikkaasti. 18-reiän kierros kestää noin nelisen tuntia, usein jopa sen alle riippuen pelaajista ja ryhmän koosta.

Seurat järjestävät etiketikoulutusta, jossa painotetaan pelaamisen sujuvuutta, ohittamista ja käytöstä sekä sääntöjä. Nämä koulutustilaisuudet ovat pakollisia aloitteleville, green cardia suorittaville golfareille. Mutta näissä tilaisuuksissa ei vain näy jo pidempään golfia pelaavia henkilöitä. Olisiko olemassa jonkinlainen pieni pakote tai porkkana, että pelaajia saataisiin osallistumaan näihin tilaisuuksiin? On varmasti melkoisen turhauttavaa luennon pitäjille pitää kurssia kouralliselle kuulijoita. Miten olisi, että keväällä ennen kuin saa pelimaksukortin, edellytyksenä olisi jokaisen osallistuttava vähintäänkin yhteen etiketikoulutukseen?

Kuva: Vaasa Golfin lukuisia holareita nähnyt par-3 väylä nro 4.

VUOSIKOKOUSKUTSU

Suomen Golfseniorit ry:n jäsenet kutsutaan sääntömääräiseen vuosikokoukseen ja Open Forum -tilaisuuteen, jotka pidetään torstaina 21.11.2013 Peuramaa Golf Hjortlandet'in klubilla osoitteessa Peuramaantie 152, 02480 Kirkkonummi.

OPEN FORUM

- 14.30 Kahvitarjoilu
- 15.00 Tilaisuuden avaus
Pertti Raimiala, SGS
- 15.15 SGS:n kilpailujen suuntaviivat
Heikki Hallaranta, SGS
- 15.30 Holiday Club ja golf
Tapio Anttila, Holiday Club
- 16.00 Muutoksia golflehdissä
Teemu Tyry, Golf Digest
- 16.30 Jäsenpalveluissa tapahtuvaa
Kristian Toivio, SGS
- 16.50 Peuramaan puheenvuoro
Juha Tuukkanen, PGH
- 17.00 Kahvitarjoilu ja vapaata keskustelua
- 17.30 SGS:n vuosikokous

VUOSIKOKOUS

Kello 17.30 alkavassa vuosikokouksessa käsitellään Suomen Golfseniorit ry:n sääntöjen §10 määräämät asiat. Esityslista nähtävänä SGS:n kotisivuilla osoitteessa: www.suomengolfseniorit.fi -> Golfseniorit -> Kokouskutsut

TERVETULOA!

Tarjoilu edellyttää osallistujien ennakoilmoittautumista 18.11.2013 mennessä: www.lyyti.in/Suomen_Golfseniorit_jasenkokous_21112013_Peuramaa_Golf_7007 tai kirsi.kankaanranta@golf.fi tai (09) 3481 2244 (ma-ke).

Seniorigolfin pelimatka

Atalaya Park - Andalusia

Lähdöt: 27.3. ja 3.4.2014

Andalusian suosikki

Atalaya Park on noussut suomalaisten golfaajien ehdottomaksi suosikiksi Costa del Solin golfresorttien joukossa. Eikä ihme, täällä saat euroillesi erinomaisen vastineen. Matkaisäntänä **Heikki Hallaranta**.

MATKAN HINTAAN SISÄLTYY:

- Norwegian lennot Helsinki-Málaga-Helsinki
- Lentokenttäkuljetukset
- Majoitus Atalaya Park ★★★★★
- Buffetaamainen ja illallinen
- Viisi kierrosta Atalaya Park Old ja New -kentillä/vko
- Golfkenttäkuljetukset hotellin shuffella

HINNAT

Jaetussa kahden hengen huoneessa

- Standard huone 1 vk 990 e | 2 vk 1640 e
- Merinäköala 1 vk 1050 e | 2 vk 1760 e

Lisämaksusta:

huone yhdelle 180 e/vk standard ja 210 e/vk merinäköala

Varausheikellä kaikille pelaajille lisätään golfbägin kuljetus 50 e (meno-paluu).

Myynti aukeaa 20.11. klo 9.00



PEURAMAALTA

SAARENMAALLE

SAARENMAA KUIN SATUMAA

Lauluilla luodaan mielikuvia ja haaveita, joita sitten arkielämässä pyrimme tavoittelemaan.

Georg Ots lauloi Saarenmaan suomalaisten sydämiin valssin tahdissa ja Satumaa-tango äänestettiin keväällä parhaaksi kotimaiseksi iskelmäsanoitukseksi.

Saarenmaa siinteleekin monen suomalaisen mielessä laulun satumaana, johon hän toivoo joskus pääsevänsä, ja golfari tietenkin golfia pelaamaan.

TEKSTI: MATTI SANTANEN, PGH
KUVAT: SEPPO TIAINEN, PGH

MATKAKUUMETTA

Peuramaan seniorit ovat muutamana keväänä avanneet matkailukautensa vierailemalla Saarenmaalla. Niin teimme tänäkin vuonna 28 pelaajan voimin. Matkakuume oikeastaan alkoi jo lokakuussa, kun kevään kohde sovitettiin ja aikataulu lukittiin seuraavalle toukokuulle. Matkan myynti noudatti SGS:stä tuttua tyyliä, - kun matkafakta tuli julki, se oli myyty saman tien loppuun.

Talven aikana matkakuumeikäyrä heilahteli uutisten mukaan. Kuulimme nimittäin, että Saare Golf on tehnyt konkurssin ja kentälle etsitään uutta omistajaa. Keväällä golfmessujen yhteydessä tapasimme virolaisia alan ihmisiä ja heiltä saimme uskonvahvistusta kentän avaamisesta ja pelikelpoisuudesta tulevana kautena. Vapun tienoilla pari viikkoa ennen matkaamme kuulimme, että golfkenttä on saanut uuden isännän ja kaikki pelaa kuten ennenkin, paitsi klubirakennus.

SENIOREILLE SÄÄDETTY AIKATAULU

Senioreita kun olemme, niin hötkyilemällä emme tahdo matkaamme pilata. Työtoimettomina meillä on myös mahdollista matkailla arkisin ja ruuhka-aikojen ulkopuolella.

Ensimmäisen päivän käytimme menomatkaan. Helsingistä lähdimme aamupäivälaivalla Tallinnaan, nousimme bussiin ja olimme Kuressaaressa viiden korvilla eli noin seitsemän tunnin kuluttua laivaan astumisesta. Pitkähkön bussimatkan katkaisi lyhyt autolauttamatka Virtsusta Kuivastuun, jolloin myös pääsi kansikävelylle ja haukkamaan meri-ilman lisäksi pientä

välipalaa. Ensimmäisenä päivänä ei muuta sovittua ohjelmaa ollutkaan ja iltapuhteeksi jäi hyvää aikaa kävellä kylillä ja istahtaa ravintolaan illalliselle.

Toinen päivä oli pelipäivä ja ilta varattu opastetulle ohjelmalle. Kolmantena päivänä olimme varhain liikkeellä, kiersimme ruuhkattoman kentän ja ehdimme hyvissä ajoin majapaikkaamme vaatteiden vaihtoon ja terassille rauhoittumaan ennen kotimatkaa. Koska olimme varanneet paluuliput perjantai-illan viimeiseen Helsingin laivaan, niin meille jäi vielä runsaasti aikaa Tallinnan satamassakin tuliaisien valintaan. Tallinnasta lähtenyt bussi ja sen kuljettaja olivat mukana kaiken aikaa, joten kuljetukset paikanpäälläkin sujuivat joustavasti.

SAARE GOLFIN KENTTÄ

Saare Golfin kenttä on Lassi Pekka Tilanderin luomus ja ollut koko viisivuotisen toimiaikansa suomalaisten suosiossa hankalasta matkasta huolimatta. Saarenmaan oman pelaajakannan varaan kenttää tuskin on aiottukaan rakentaa, vaan perustajien mielessä lienee ollut kentän avulla myös houkuttaa Kuressaareen turisteja, ei pelkästään pelaamaan, vaan myös täyttämään hotelleja ja käyttämään muitakin palveluita. Sijoittajien toiveet eivät täysin toteutuneet ja talvella kenttä ajautui vararikkoon. Uusi omistaja löytyi huutokaupan jälkeen yhtymästä, joka rakentaa myös Pärnun uutta kenttää.

Layoutiltaan kenttä on kuin suunniteltu senioreille. Tasamaalta ei mäkkiä tietenkään löydy, mutta kylläkin kohtuullisesti kumpuja, joilta pelipallo mielellään pompahtaa sivulle päin ja silloin tulee usein vesi vastaan. Vesi onkin Saare Golfissa hyvin oleellinen elementti. Toisinaan vesieste velloo vapaana aivan tiiauspaikan edessä, mutta hyvin usein se lymyää kumpareiden takana piilossa, tai sitten sekä että, kuten lyhyellä kymppiväylällä. Hankalimmat muistot jäivät kapeista ja veteen viettävistä kannaksista, varsinkin pitkä maaliintuloväylä 18 jäi kaikkien pelaajien mieleen. Sen avaus on osuttava just kohdalleen ja toisellakin löynnillä on parempi kiertää virsta väärään kuin vaaksa vaaraan. Sokkoväyliä ei ole, mutta vesiesteiden poukamat yllättävät ensimmäisellä kierroksella, toisella kertaan niitä kenties jo osaa varoa, mutta ei toki aina väistää.

On golfkenttiä, joiden väyliä ei muista jälkikäteen, Saare Golf ei kuulu näiden joukkoon.

Vaikkakaan luonnonmuodostelmat eivät ole muistia virkistämässä, niin vesiesteet sen kyllä tekevät. Myös 200 metriä pitkä ja loivaan ylämäkeen sijoitettu kuivan maan par 3 väylä muistuu kunnioituksella mieleen.

Ennakoepäilyistä huolimatta kenttä oli keväällä vallan kelvollisessa kunnossa. Viipyilevä kevääntulo ja omistussuhdekiemurat eivät väylillä näkyneet. Greenien iso kokoa suurensi vielä niiden hitaus, sillä reunalle jäänyt pallo ei vakiovoimalla tahtonut jaksaa kupille saakka. Kasvukauden päästyä vauhtiin, vauhti näkyy myös pallonkulussa. Kaiken kaikkiaan loistokenttä, jonka tosin olemme kokeneet vain kevätkuoissa ja vähätuulisissa olosuhteissa.

Kentän harmittavin seikka oli omistusepäselvyyksien vuoksi kiinni pysyvä komea klubirakennus. Rakennuksessa näkyi kyllä liikettä ja terassilla kukkakoristelua, minkä toivoimme olevan orastavan merkin klubin avautumisesta. Matkan jälkeen saimme tietää, että klubirakennus avattiin kesäkuussa ilman keittiöpalveluita, mutta ensi kesänä senkin puolen pitäisi olla kunnossa.

kuttavat, - suorastaan pakottavat pysähtymään. Joka matkalla meillä on ollut myös pelaamattomia aiveja mukana ja he ovat saaneet hyvin luppoaikansa kulumaan kullilla kävelen tai pyöräillen.

Hotellissa on myös pieni kylpyläosa, joka on ollut hyödyllinen apu varsinkin kotiinlähöpäivänä. Golfkentän klubirakennuksen ollessa suljettuna on hotelli ystävällisesti antanut meidän käyttämiä kiertokäytäviä saunatiloihin peseytymiseen ja vaatteiden vaihtoon varsinaisen majoitusajan jälkeenkin.

ILTAOHJELMA

Ensimmäisen pelipäivän iltahjelmaksi oli varattu opastettu kiertoaajelu Kuressaaressa, ihmettelyä Kaalin meteoriittikraatterin partaalla sekä maistuva illallinen paikallisessa tavernassa, mutta ei siinä vielä kaikki...

Olihan matkaohjelmassa maininta



Kuinkahan pallon mahtoi käydä? Taru Helin katselee huolestuneena. Kuten kuvastakin näkyy on kentällä vesiesteitä riittävästi.

HOTELLI KAIKEN KESKELLÄ

Majatalona meillä on ollut joka käynnillä hotelli Arensburg. Mukavan henkilökunnan ja kivan miljööni lisäksi hotellin sijainti keskellä kaupunkia pääkadun varrella on ollut meille valinnan vetonaulana, sillä emme aja Kuressaareen vain golfin vuoksi, vaan samalla matkalla tahdomme katsella myös ympärillemme. Lyhyen kävelymatkan päässä hotellista on lukuisia ruokapaikkoja, pieniä kaupputiikkeja ja mm. Piispanlinna, joka ulkoakin päin valihautojen yli katsellen on upea näky.

Pääkadulta poikeressa kauniisti koristellut puutalot hyvin hoidettuine pihoineen nostavat nostalgian pintaan ja hou-

kansantanssiesityksestä, mutta ei meistä kukaan tiennyt siitä ennakkoon sen enempiä. Paikallisen tanssiryhmän esitys ei ainoastaan lumonnut katsomaan, vaan tempaisi myös mukaansa pöydistä meitä jäyhiä senioreita nuortumaan tanssiin tahdissa. Matkaajista ex-tempore koottu mieskuorokin innostui esittämään Saarenmaan valssin säveliin mukailleen Peuramaavalssin. Kyllä meillä oli aika mukava ilta.

Tavernasta paluumatka hotelliin sujui monen mielestä liiankin vikkellästi, sillä paikallinen oppaamme antoi meille oppitunnin suomen- ja vironkielen sanoista, joissa piilee väärinkäsityksen vaara.



1. Kuressaaren lähelle, Kaalin kylään, noin 3000 vuotta sitten osuneen meteoriitin putoamisjälki on vaikuttava nähtävyys. 2. Kansantanssijat tempaisivat mukaansa myös meidätkin. Tanssin pyörteisä Liisa Metsävuo ja Heikki Hänninen. 3. Saarenmaavalssin säveltä Peuramaavalssin sanoit tapailevat Matti Santanen, Erkki Taskinen, Kurt Westerling ja Pertti Metsävuo. 4. Bägät pakattiin peräkärryyn menen tullen.

RAHTAUSLOGISTIIKKA

Seniorimatkaajat varsinkin vierastavat Tallinnan laivojen pitkää lastausramppeja ja ahtaita hyttikäytäviä. Raahauspuuskutuksia välttääksemme otimme avuksemme pikkuauton ja sen perässä keikkuvan peräkärryn, johon bägät pakattiin jo edellisenä päivänä. Huoltoauto meni ja tuli laivaan omia teitään, pelaajien kannettavaksi jäi vain oma matkalaukkunsa. Tallinnassa meitä odotti bussi, johon bägät siirrettiin heti alkumatkassa.

Paluumatkalla rutiini toistui ja bägät olivat Peuramaalla seuraavana aamuna valmiina odottamassa siellä kohta alkavaa kisaa. Kaikki tämä on turhaa, jos matka alkaa muualta kuin pääkaupunkiseudulta. Silloinhan oman bussin kyytiin kannattaa hypätä kotikylän terminaalista.

Peräkärrykyty kuulostaa helpolta, mutta jos olet hanketta miettimässä, niin ota matkabudjetissa myös huomioon auton parkkeeraus. Pari yötä vartioituna satamassa ei ole ilmaista ja muualla yö-

pyessä on ilkeä tarisiksi huolena. Tokihan huoltoautonkin voi ajaa Saarenmaalle saakka, mutta polttoainekulujen lisäksi kuluja voi tulla viranomaisten taholta, sillä Vironkin teillä tarkkaillaan ajonopeuksia. Linja-autolla saa posottaa satasta, mutta peräkärryn kanssa vain 80 km/h:ssa. Samalle lautalle ehtimisen ehtona on henkilöauton pysyminen onnikan vauhdissa eli käytännössä laittomasti. Pysäköinti- ja nopeussakkojen lisäksi Virossa jauhesammuttimen tai ensiapulaukun puuttuminen voi myös rasittaa matkakassaasi.

MATKAN ORGANISOINTI

Saarenmaalla syntynyt, sittemmin hämeenlinnaistunut Kristel Reinfeldt-Tiitola on ennenkin junailut meille Viron matkoja, ja oli itsestään selvää, että hän sai järjestää tämänkin matkan. Emmekä pettyneet, kaikki järjestelyt rullasivat aivan nappiin. Aikataulut, varaukset, lisäohjelmat ja laskutus menivät niin kuin oli ennalta sovittu.

Onhan Viroon ja Saarenmaallekin

matkustaminen omatoimisesti hyvin helppoa, sillä vanhemman väen kesken suomenkielellä pärjää vallan hyvin ja nuorison kanssa englanniksi. Ystävällisyys ja palvelualltius ovat vallankin maaseudulla maan tapa.

Kuitenkin pidän isomman joukon liikutteluun matka-agentin väliintuloa välttämättömänä turvana, sillä aina kaikki ei suju kuin swingi rangella. Sairastumiset, kolarit ja myöhästelyt pilaavat muuten mukavasti sujuvan matkan ja varsinkin pelko paluumatkaillaan viimeisestä lautasta myöhästymisestä on matkanvetäjän painajainen.

SÄÄ SUOSI

Vaikka golfari osaa varautua koiranilmaankin, niin kyllä hyvä pelikeli on avainasemassa hauskoja matkoja muistellussa. Niin oli nytkin. Tänä vuonna saimme valokuva-albumiimme matkamuistoksi vain aurinkoisia maisemakuvia ja hymyileviä kasvoja. ●



Puttilinjoja tsummailee Kulloon Peter Kaske, Vammalan Alpo Mäntykorven ja Jyväskylän Risto Raution sovittaessa tanssiaskelita viheriöllä.

Kaarnalahti ja Vauhkonen veivät FINNISH SENIOR OPENIN

Audi Finnish Senior Open pelattiin Ruissalossa 2-4.8.2013. Avoimet Suomen mestaruuskilpailut pelattiin perinteisesti Aura Golfin kauniilla ja haastavalla kentällä. Edellisellä viikolla kenttä isännöi naisten Euroopan mestaruuskilpailuita, joten kenttä oli nytkin viritetty mainioon kisakuntoon. Mukana oli 24 naispelaajaa ja 99 miespelaajaa, joista viisi oli Ruotsista. Tavoitteenahan tässä kilpailussa on saada mahdollisimman paljon myös ulkomaalaisia pelaajia mukaan, lähinnä pohjoismaista.

Sää suosi tänä vuonna kilpailuja ja ne saatiin vietyä läpi aikataulun sekä suunnitelmien mukaisesti.

Naisten osalta kaikki pelasivat kolme kierrosta. Miehillä oli kahden kierroksen jälkeen cut, jonka jälkeen 60 parasta plus tasatulokset jatkoivat peliä kolmantena päivänä.

Naisten sarjaa dominoi Minna Kaarnalahti vieden voiton ylivoi-

maiseen tyyliin. Miesten puolella oli hiukan tiukempaa, mutta voittajaksi selvisi Ari Vauhkonen.

HEIKKI HALLARANTA

TULOKSET

Naisten kolme parasta palkittua:

1. Minna Kaarnalahti KyG +9
2. Elina Schuurman HGK +32
3. Anna-Maria Lehtonen PGC +33

Miesten kuusi parasta palkittua:

1. Ari Vauhkonen (SHG) +9
2. Peter Kaske (KGC) +11
3. Pertti Sallila (MeG) +11
4. Kari Huttunen (GT) +14
5. Risto Rautio (JG) +15
6. Veikko Niemikorpi (KGV) +18



HAATAJATOUR M55 . M65 TOUR . M70 TOUR . N60 TOUR

Kilpailujen nimet muuttuvat, mutta suosio jatkuu

Finaali pelattiin Linna Golfissa. Avausvuorossa M65-sarjan Tom Grönqvist, lyöntivuoroaan odottavat Jouko Purontakanen ja Esa Rönkkönen. Kuvan keskellä kilpailuomari Heikki Aaltonen ja kilpailujohtaja Armas Loponen.



HAATAJATOUR M55

Aurinkoa, tuulta ja holareita Meri-Teijossa

Haastajatour M55 käynnistyi jälleen parin vuoden tauon jälkeen 28.5. perinteisessä Meri-Teijossa. Kilpailuinto ei tänäkään vuonna osoittanut laantumista, sillä lähti-öitä oli 100.

Sääennuste lupasi meille aurinkoista ja lämmintä päivää, mutta harva lienee huomannut myös Suomenlahdelle luvattua 10 m/s tuulta. Ja tuulta sitten riittikin. Meri-Teijon layoutista johtuen tuntui siltä, että pelasimme jatkuvasti vastatuuleen.

Myöhäinen kevääntulo ja yöpakkaset vielä myöhäisessä vaiheessa näkyivät kentän

kunnossa ja väylillä olikin siirtosääntö. Tj. Jari Isometsä pahoitteli myös Meri-Teijon yleensä niin hyvässä kunnossa olevien griinien epätasaisuutta ja arvaamattomuutta.

Vaikeat griinit ja tuuliolosuhteet näkyivätkin sitten tulostasossa, kun yksikään pelaajaa ei päässyt alle 80 lyönnin. Voittajaksi selviytyi Rauno Hietamäki UGK, 82, toisena oman seuran Kari Sairo 83 ja kolmanneksi Arto Jokinen Masterista 85. Muut palkitut olivat 4) Jarmo Rytkölä, AG 85, 5) Henri Lehmusojä, KGM 85, 6) Seppo Mäkilä, LoG 86, 7) Matti Ruohonen, MTG 86, 8) Tapio Venäläinen, PGC 87 ja 9) Klaus Löfberg, WGCC 87.

Kilpailujen erikoisuus oli Meri-

Haastajatour M55 ja M65 Tour ja M70 Tour profiloituivat tänä vuonna omiksi Toureikseen.

Viime vuonna päätettiin nimetä M65 ja M70 omiksi Toureikseen ilman Haastajatour-nimikettä.

Kokeiluluontoisesti järjestettiin tänä vuonna myös naisille oma N60 Tour, joka pelattiin Uudenmaan alueen Aluetourin yhteydessä.

Teijossa tehty kaksi holaria. Niistä vastasivat Espoon Veli-Matti Aitala reiällä 5 ja Nordcenterin Stigu Lindqvist reiällä 17. Onnittelut tekijöille ja kiitokset meidän kaikkien puolesta kuohareista. Jari Isometsän mukaan Meri-Teijossa tehtiin edellisellä kaudella vain yksi hole-in-one ja nyt niitä tuli samana päivänä kaksi.

Keimolassa 259 pelaajaa

Keimolaan kokoonnuttiin 18. kesäkuuta. Saraksen kenttä oli Haastajatourin peli-areenana. Kaikenkaikkiaan Keimolassa oli 259 pelaajaa, 65- ja 70-vuotiaat mukaanlukien. Keimola oli saanut kentät hyvään kuntoon, erityisesti griinejä kiiteltiin, vaikka moni totesikin, että niiden nopeus vaati totuttelua. Keimola oli myös järjestänyt forecaddiet niihin paikkoihin, joissa palloilla on taipumus kadota metsän puolelle.

Sää oli lähes koko päivän aurinkoinen, mutta loppupäähän lähtijät ehtivät saada niskaansa muutaman lyhyen sadekuuron.

Tälläkään kertaa ei onnistuttu pääsemään seitsemällä alkaviin numeroihin osoituksena kentän vaatavuudesta. Kärjessä olivat 1) Arto Jokinen MGC 80, 2) Juha Marola KarG 81 ja 3) Seppo Jolkkonen GT 84.

Pirunpelto otti mittaa pelaajista

Haastajatourin kolmas osakilpailu pelattiin Lakeside Golf Vammalan Pirunpelto-kentällä. Vaikka kentällä onkin mainetta tarkkuutta vaativana pelikohteena, se myös osaa palkita kärsivällisyyden ja tarkat lyönnit. Kilpailijat lähetti matkaan upeaan kuntoon viritetylle kentälle maa-joukkuemiehemme Alpo Mäntykorpi.

Sää oli aurinkoinen ja lämmin eli olosuhteiden puolesta kaikki oli kunnossa. Pirunpelto kuitenkin osoitti haasta-

vuutensa, eikä kukaan päässyt alle 80 lyönnin. Hattulan Harri Kauranen voitti tuloksella 81, 2) Kankaisten Kari Ojanen 82 ja 3) Ikaalisten Pertti Kohtala, 82. Rankingpisteille pääsi vielä tuloksella 94!

Kolmen osakilpailun jälkeen alkoi rankingissä jo erottua 10 pelaajan kärki, mutta heidän perässään oli melkoinen joukko, joilla vielä oli mahdollisuuksia vaikka mihin.

Seuraavana vuorossa Karelia Golf

Neljäs osakilpailu pelattiin 30. heinäkuuta Karelia Golfin kauniilla ja hyväkuntoisella kentällä. Kilpailupäiväksi griinit oli jyrätty ja kilpailijat olivat tyytyväisiä niiden tasaisuuteen ja nopeuteen.

Tulokset Kareliassa tiivistivät Haastajatourpelaajien kärkeä, jossa on nyt joukko pelaajia noin 20 pisteen sisällä ja heidän takanaan takaa-ajajia, joista kuka tahansa onnistuessaan voi vielä nousta hyvin lähelle kärkisijoja.

Tulokset 1) Olavi Pohjola, KyG, 78 lyöntiä, 2) Eero Alenius, MeG, 80, 3. Juha Marola, KarG, 81, 4) Pertti Kohtala, IkG, 81, 5) Kari Sairo, MTG, 82

Lopulliset sijoitukset ratkottiin Lahdessa

Haastajatourin lopullisia sijoituksia ratkottiin Lahden Golfin perinteikkäällä kentällä upeana loppukesän päivänä 27. elokuuta. Kenttä oli edellisen viikonlopun klubimestaruuskilpailujen jäljiltä upeassa kunnossa ja rei'ät sijoitettu haastaviin paikkoihin. Jaossa oli viisi paikkaa omaan kategoriaan Finnish Senior tourille seuraavaksi kesäksi ja kuudelle parhaalle myös kutsu Linna Golfin finaaliin 17.09.

Kilpailun kärki pelasikin Lahdessa taiseesti ja neljä pelaajaa päätyi samaan tulokseen 81 lyöntiä. Sisääntulon perusteella heidän järjestykseen saatiin 1) Eero

Aro, NG, 2) Jouko Latvakangas, ERG, 3) Arto Jokinen, MGC ja 4) Pertti Kohtala, IkG. Viides palkittu oli RG:n Kauko Kari, 82 lyöntiä.

Rankingin kärki

Rankingin kärjessä erottuivat lopulta selvästi Arto Jokinen ja Pertti Kohtala. Heidän perässään, lähes 30 pistettä pienemmällä pistesaaliilla olivat Jouko Latvakangas, Kari Sairo Meri-Teijosta, Harri Kauranen Hattulasta ja Rauno Hietamäki Uudesta-kaupungista. Täydelliset tulokset löytyvät Golfseniorien sivuilta kilpailuosioista.

Kilpailuväsymystä lopussa

Haastajatour M55:n kilpailuihin osallistui tällä kaudella 360 pelaajaa viiteen osakilpailuun, eli osanottajamäärä laski viime vuodesta 30 pelaajalla. Jonkinasteista kilpailuväsymystä oli havaittavissa kauden loppua kohden. Monet tätä touria pelaavat pääsevät osallistumaan useampiinkin FST:n kilpailuihin, joten kilpailupäiviä voi tulla melkoisesti. Sarjalla oli tänä vuonna ns. kaukokenttä (Karelia Golf) lukuun ottamatta joka kerta oma kenttä käytettävissään, joten kenttäkapasiteettia on riittävästi.

Kauden 2014 ESGA:n mestaruuskilpailut pelataan kesäkuun alkupuolella (M55), joten tämän kauden ranking-tulokset tullevat myös vaikuttamaan maa-joukkuevalinnoissa. Tarkat valintaperusteet päätetään vasta myöhemmin syksyllä.

Ensi kesän kilpailujen suunnittelu on jo aloitettu ja luvassa on mielenkiintoisia kenttiä, sekä uusia vaihtoehtoja että vanhoja suosikkeja. Ensi kesänä tullaan neljä osakilpailua HT M55:ssä järjestämään lauantaisin. Monet pelaajista ovat vielä mukana työelämässä ja eivät usein pääse mukaan työesteiden vuoksi.

KISTIAN TOIVIO

>>>



Finaalikerrokselle Linna Golfissa lähdössä, Rauno Hietämäki, Kari Sairo, Harri Kauranen. Startterina toimii Armas Loponen.

M65 JA M70 TOUR

Muutokset koskivat vanhempien seniorien kilpailujen nimiä. Haastajatour nimi muutettiin M65 Touriksi ja M70 Touriksi. Haastajatour nimi jätettiin koskemaan M55 sarjan pelaajia.

Kilpailujen sääntöihin tuli pelaajien toivomuksesta myös scr-sarja M70 Tourin pelaajille. Edelleen kaikki pelaajat kilpailivat sekä scr-tuloksesta, että hcp-tuloksesta. Kilpailujen tuloslaskenta oli haasteellista kun samoista tulokorteista piti saada molemmat tulokset eri kriteereillä. Sitten oli vielä pistelaskenta molempien tulosten perusteella. Viidestä osakilpailusta laskettiin lopuksi kolme parasta pistemäärää finaaliin pääsemiseksi. Vanajanlinnan kentällä pelattuun loppukilpailuun selvisivät kunkin sarjan kuusi parasta pistemiestä. Näin saatiin näiden Tourien parhaat pelaajat selville.

Kaikki pääsivät mukaan

Kesän 2013 aikana pelattuihin kilpailuihin saatiin mahtumaan kaikki ilmoittautuneet pelaajat.

Ensimmäiset osakilpailut pelattiin kaikki eri kentillä. Sarja M65 pelattiin Salon golfklubin kentällä ja osallistujia oli tuloluettelossa 117 henkilöä. Sarja M70 pelattiin läheisellä Wiurilan golfklubin kentällä ja osallistujia oli tuloluettelossa 88 henkilöä. Kuten edellä todettiin pelasivat Haastajatourilaiset Meri-Teijossa.

Toinen osakilpailu oli Keimolan golfklubin kentällä kesäkuussa ja sielläkin oli kenttien kapasiteetti täysin käytössä. Kolmas osakilpailu oli Nokia River Golfin kentällä ja kilpailun kesto oli 12 tuntia.

Neljäs osakilpailu oli Karelia Golfin kentällä yhdessä Haastajatourin M55 kanssa. Pelaajista suuri osa tuli Joensuuhun

jo edellisenä päivänä harjoituskierrokselle. Upeat maisemat herättivät ihastusta varsinkin niissä kilpailijoissa, jotka olivat ensimmäistä kertaa Kontioniemessä.

Viides osakilpailu käytiin Hartolan ”kuningaskunnan” kentällä ja osallistujia oli yli sata kilpailijaa.

Kulunut kesä jää varmasti mieleen hyvistä sääoloista. Sadevarusteita ei tarvinnut ottaa esiin yhdessäkään tämän kiertueen kilpailuissa.

Osanottajamäärät

M65 Tour keräsi 401 kilpailusuoritusta ja M70 Tour 315 kilpailusuoritusta. Käytännössä kenttien kapasiteetti oli täynnä.

Kilpailijoiden suurimpana motiivina lienee maajoukkueisiin pääsy ennalta ilmoitettujen kriteerien perusteella, toinen tietysti pääsy Tourin finaaleihin. Mutta ehkä suurin liikkeelle paneva voima on kilpailuista nauttiminen ja pelikavereiden tapaaminen ja kuulumisten vaihtaminen.

Kilpailujen osallistumismaksut olivat kuluneena pelikautena 50 euroa ja harjoituskierrokset saatiin 35 euron hinnalla. Palkinnot määräytyivät osallistujien määrän perusteella siten, että ne olivat 10 euroa per kilpailija. Palkinnot olivat lahjakortteja valtakunnallisiin kaappoihin, mikä yleensä tyydytti palkinnon saajia.

Parhaita pelaajia

Sarjan M65/scr paras pelaaja oli Messilä Golfin Erkki Kortelainen. Hän siirtyi tähän sarjaan uutena pelaajana. Edellisenä vuotena hän oli voittanut sarjan M55 mestaruuden. Taidot olivat siten hyvin säilyneet. Voittopistemäärä oli 135.

Toisen sijan saavutti Tammer Golfin Eero Rautio, joka saalisti hyvät pistemä-

rät kaikista osakilpailuista. Lopullinen pistemäärä oli 130.

Kolmanneksi pelasi edellisen vuoden voittaja Vihti Golfin Kyösti Hämäläinen pistemäärällä 123,3. Kyösti saavutti useita palkintosijoja eri osakilpailuissa.

Sarjan M65/hcp voittajakaksikko oli edellä mainittu Kyösti Hämäläinen pistemäärällä 126,7 ja toisen sijan saavuttanut Erkki Kortelainen pistemäärällä 91,5. Herrat pelasivat siten käytännössä oman tasoituksen tuntumaan tai allekin.

Kolmannen sijan saavutti Porvoo Golfin Lasse Lehtonen pistemäärällä 88,2.

Tasoituksellisessa tuloslaskennassa kilpailu seuraavista sijoista oli tiukempi.

Sarja M70/scr tuli tällä pelikaudella uutena kilpailuna ohjelmaan. Tämä kilpailumuoto sai hyvän vastaanoton pelaajien taholta. Parhaat pelaajat saatiin tällä tavalla selville.

Voittajaksi tuli hyvillä peliesityksillä Tammer Golfin Pekka Tolvanen pistemäärällä 125. Toisen tilan saavutti Espoo Ringside Golfin Esko Öysti pistemäärällä 112. Esko ei olkapäävamman takia voinut osallistua kahteen viimeiseen osakilpailuun. Alkukausi oli näin ollen varsin hyvä.

Kolmanneksi pelasi Jussi Avellan Nokia River Golfista pistemäärällä 103,5.

Sarjan M70/hcp kaksi parasta kilpailijaa olivat vanhoja tuttuja. Tasoituksellisen sarjan voittajaksi tuli Pickala Golfin Rainer Nyman pistemäärällä 117,5. Toisen tilan saavutti edellisen vuoden voittaja Golf Talmaan siirtynyt Pekka Joronen pistemäärällä 98. Kolmannen tilan saavutti Vuosaari Golfin Wille Wainikainen pistemäärällä 86,5.

Kiitos yhteistyöstä

Olen tämän toimintavuoden jälkeen jättämässä SGS:n hallituspaikan ja kilpailujen järjestelyvastuun nuoremmille senioreille.

Kiitän kaikkia kilpailuja järjestäneitä klubeja ja niiden vastuuhenkilöitä hyvästä yhteistyöstä kuluneiden vuosien ajalta. Samoin kiitokset kaikille kilpailijoille joiden kanssa olen saanut olla tekemisissä toimintavuosieni aikana. Tästä jää hyvät muistot.

ARMAS LOPONEN

PS. Osallistun pelaajana jatkossakin SGS:n järjestämiin kilpailuihin.

RANKING 2013 MIEHET

Haastajatour M55 scr

1. Jokinen Arto MGC	127,5
2. Kohtala Pertti IkG	122,5
3. Latvakangas Jouko ERG	97,5
4. Sairo Kari MTG	96,0
5. Kauranen Harri HaG	94,0
6. Hietämäki Rauno UKG	85,5
7. Alenius Eero MeG	84,0
8. Marola Juha KarG	82,7
9. Kauko Kari RG	81,0
10. Aalto Tapio NGCC	70,0



Arto Jokinen

Sarja M65 scr

1. Kortelainen Erkki MeG	135,0
2. Rautio Eero TG	130,0
3. Hämäläinen Kyösti VGC	123,3
4. Miettinen Martti TGK	112,5
5. Narvi Hannu IkG	89,3
6. Pönni Toivo TawG	86,0
7. Johnsson Leif PGC	76,0
8. Utti Marcku MeG	71,0
9. Ovaskainen Pauli MTG	70,8
10. Kaas Karl-Johan GT	68,2



Erkki Kortelainen

Sarja M65 hcp

1. Hämäläinen Kyösti VGC	126,7
2. Kortelainen Erkki MeG	91,5
3. Lehtonen Lasse PBG	88,2
4. Johnsson Leif PGC	87,5
5. Rautio Eero TG	81,7
6. Kaas Karl-Johan GT	79,0
7. Purontakanen Jouko SGR	71,0
8. Narvi Hannu IkG	68,7
9. Grönqvist Tom SGR	62,5
10. Rönkkönen Esa ViGS	55,5



Kyösti Hämäläinen

Sarja M70 scr

1. Tolvanen Pekka TG	125,0
2. Öysti Esko ERG	112,0
3. Avellan Jussi NRG	103,5
4. Eskola Aarno AG	102,5
5. Grönfors Teuvo LG	93,5
6. Lauronen Pentti KarG	91,5
7. Ripatti Erkki NRG	85,5
8. Vahala Jussi MGC	81,5
9. Nieminen Juhani AGK	81,0
10. Kainulainen Heikki KarG	72,0



Pekka Tolvanen

Sarja M70 hcp

1. Nyman Rainer PGC	117,5
2. Joronen Pekka GT	98,0
3. Wainikainen Wille VGH	86,5
4. Grönfors Teuvo LG	78,0
5. Kainulainen Heikki KarG	74,0
6. Nordström Bengt MGC	71,0
7. Peltola Kyösti KGV	69,5
8. Immonen Esko HaGK	68,5
9. Lauronen Pentti KarG	66,1
10. Nieminen Juhani AGK	65,0



Rainer Nyman

N60 TOUR

Tällä kaudella kokeiltiin uutta N60 Tour -kilpailusarjaa Uudenmaan alueen Aluetourin yhteydessä. Kokeilun perusteella kaudella 2014 kilpailut eriytetään omaksi erilliseksi kilpasarjaksi.

Tänä vuonna kisaan kuului kolme osakilpailua joista kahden parhaan kisan rankingpisteet laskettiin mukaan loppupisteisiin.

Osakilpailujen osanottajamäärät olivat; Pickala 55, Porvoo, 36 ja Hirvihaara 20 pelaajaa.

OSAKILPAILUJEN TULOXSIA

Sarja N60 hcp	
Pickala 30.5.	
Liisa Laakkonen VGH	69
Raili Nurvala SHG	70
Leena Matikka GT	71

Porvoo 25.6.	
Riitta Salonen VGH	77
Pirjo Halin KyG	78
Liisa Laakkonen VGH	78

Hirvihaara 1.8.	
Pirkko Andersson SHG	70
Leena Sokka KGV	70
Pirjo Halin KyG	71

KOKONAISRANKING

1. Liisa Laakkonen VGC	46
2. Pirjo Halin KyG	44
3. Raili Nurvala SHG	42
4. Pirkko Andersson SHG	39
5. Leena Sokka KGV	38
6. Riitta Salonen VGC	37
7. Ritva Hämäläinen VGC	36
8. Leena Matikka GT	35
9. Ritva Sjöman KGV	30
10. Ritva Kurki VGC	28

FINAALI LINNA GOLFISSA

Linna Golfin kentällä pelattiin 17.9.2013 Haastajatourin, M65 Tourin ja M70 Tourin finaalit.

Kisaan olivat selvinneet kunkin sarjan kuusi parasta pelaajaa osakilpailujen pisteiden perusteella. SGS hoiti kisan osallistumismaksut ja palkinnot.

Sää oli hieman tuulinen mutta poutainen. Linna Golfin kenttä oli ajankohta huomioiden erinomaisessa kunnossa. Raffit olivat paksut ja viheriöt nopeat. Hyvät puttaajat menestyivät parhaiten. Tawast Golfin Toivo Pönni pelasi kaikki sarjat huomioiden parhaan tuloksen 79 lyöntiä.

Kenttä ja klubin fasilitteetit saivat ansaittua kiitosta.

FINAALIN TULOXSIA

Sarja M55 scr	
1. Jouko Latvakangas ERG	81
2. Harri Kauranen HaG	82
3. Arto Jokinen MGC	83

Sarja M65 scr	
1. Toivo Pönni TawG	79
2. Kyösti Hämäläinen VGC	83
3. Martti Miettinen TGK	87

Sarja M65 hcp	
1. Tom Grönqvist SGR	74
2. Karl-Johan Kaas GT	80
3. Esa Rönkkönen ViGS	80

Sarja M70 scr	
1. Pekka Tolvanen TG	82
2. Jussi Avellan NRG	87
3. Teuvo Grönfors LG	90

Sarja M70 hcp	
1. Kyösti Peltola KGV	73
2. Bengt Nordström MGC	77
3. Pekka Joronen GT	78

AHVENANMAA

on vierailun väärtti

Monet golfseurat ja etenkin niiden seniorit ovat ahkeria golfmatkojen järjestäjiä. Näin myös Espoon Golfseura, jonka seniorit ovat vuosituhatien alusta lähtien järjestäneet matkoja naapurimaihin ja hiukan kauemminkin. Monta vuotta oli puhetta Ahvenanmaasta ja sinne järjestettävästä pelireissusta, mutta laiva-aikataulujen sovittaminen golfaikatuluhihin on koettu esteenä. Hyvän suunnittelun ja kokeneen yhteistyökumppanin rutiinin ansiosta tämäkin ongelma poistui ja tänä keväänä matka vihdoinkin toteutui.



Ennen matkan suunnittelua olin yhteydessä muutama muun golfseuran senioriin, jonka tiesin järjestäneen golfmatkan Ahvenanmaalle. Näiltä sainkin arvokkaita neuvoja EGS:n seniorimatkan järjestelyä varten, mutta suurimman avun antajan titteli on kuitenkin heti kättelyssä myönnettävä Ålands Turist & Konferensille.

TEHOKASTA PALVELUA

Häidin tuskin oli tarjouspyyntö lähtenyt sähköpostitse matkaan, ennen kuin Ålands Turist & Konferensin Henrik Nordströmin toimesta oli jo toimitettu ryhmällemme räätälöity täydellinen kolmen päivän golfmatkapaketti minuuttiaikatauluineen, peliaikavarauksineen ja hintoineen. Mukana olivat myös illallisedotukset, majoitusvaihtoehdot ja käytännöllisesti katsoen kaikki muukin tarvittava tieto. Ja homman varmistamiseksi tuli vielä samana iltana puhelinsoitto Henrikiltä. Varsin esimerkillistä toimintaa, josta moni matkapalvelujen tarjoaja voisi ottaa oppia.

KOLMEN PÄIVÄN OHJELMA

Golfmatka Ahvenanmaalle onnistuu kahdessakin päivässä, mutta silloin aikataulu menee varsin kireäksi. Siksi päätimme viettää maakunnassa kaksi yötä ja kolme päivää, jotta yksi päivä olisi rauhallisempi, eikä silloin tarvitsisi kiirehtiä golfkentälle tai laivaan. Kaksi ensimmäistä päivää oli

pyhitetty golfille ja intohimoisimmille optiona myös kolmas päivä. Golfin vähemmän himokkaasti suhtautuville oli mahdollista paluupäivänä omatoimisesti tutustua Maarianhaminaan ja sen ympäristöön.

BUSSILLA MATKAAN

Maanantaina toukokuun 13. päivänä klo 5.30 kokontui 36 golfsenioreita EGS:n klubin parkkipaikalle, missä Ventoniemen bussi kuljettajanaan Jari Nousiainen odotti viedäkseen meidät Turun satamaan ja Viking Linen Amorella-laivaan.

Ensin ruhtinaallista meriaamiaista Food Gardenissa ja muutama tunti myöhemmin lounasta laivan ravintolassa nauttien kuuden tunnin laivamatka sujui varsin leppoisasti ja kello kaksi iltapäivällä saavuimme Maarianhaminan satamaan. Ruuan laskeuduttua reilun parinkymmenen minuutin ajomatalla Kastelholmaan, etemme avautuivat Ålands Golfklubbin kauniit golfmaisemat.

KOLME KENTTÄÄ

Vuonna 1975 perustetun Ålands Golfklubbin ensimmäisen kentän ensimmäiset yhdeksän reikää avautuivat 1983. Sen jälkeen kenttä on

vähitellen laajentunut ja vuoteen 1997 mennessä kaksi Jan Sederholmin suunnittelemaa täysipitkää kenttää, Slottsbanan ja Kungsbanan, oli tosiasia. Sitten on kokonaisuus vielä täydentynyt kuusireikäisellä lähipelikentällä nimeltään Prinsessan, jonka suunnittelusta on vastannut Peter Fjällman.

Koska iltapäivä oli jo melko pitkällä aikaa ei ollut tuhlattavaksi, mutta jakamalla porukan kahtia siten, että puolet pelasi toista kenttää ja puolet toista, ehdimme hyvin pelata ennen auringon laskeutumista.

Slottsbanan levittäytyy kauniisti



ÅGK:n tunnusmerkki Kastelholman linna muodostaa komean taustan useimmiin linnakentän väylillä. 14 väylän vapautumista odottavat Pekka Vähätalo, Krister Erlund sekä Ole Johansson.

pitkin Slottssundetin lahden rantoja ja useimmilta sen väyliltä näkyikin jylhä Kastelholman linna, missä Juhana herttua syksyllä vuonna 1571 piti Erik XIV ja hänen puolisoaan Kaarina Maununtytärtä vangittuina.

Pääosin metsässä kulkeva Kungsbanan on kapeampi ja vaativampi kuin lempeäkö sisarkenttensä. Kumpikin joka tapauksessa hyvin suunniteltu, vaihteleva ja ehdottomasti kokemisen arvoisin.

SHELL JA SIBYLLA PELASTAJINA MAARIANHAMINAN YÖSSÄ

Tarjolla olisi ollut myös kaupungin ykköshotelli Arkipelag, mutta olimme majoituspaikaksemme valinneet hiukan vaatimatommamman, mutta siistin ja kodikkaan Park Alandian kaupungin keskustassa. Saavuimme sinne vähän ennen kello kymmentä illalla ja pahaksi onneksemme hotelli oli juuri ehtinyt sulkea keittiönsä.

Näin olivat tehneet kaikki muutkin kaupungin ravitsemisliikkeet ja ruoka-paikan löytäminen Maarianhaminasta maanantai-iltana toukokuussa kello kymmenen jälkeen osoittautui enemmän kuin hankalaksi. Kolkuteltuamme turhaan useamman ravitsemisliikkeen ja hotellin ovea löysimme lopulta rannassa olevan Shellin huoltoaseman, missä Sibylla-makkara tuli nälkää näkevien pelastukseksi. Osa porukasta ei pitkän päivän uuttamana jaksanut lähteä seikkailemaan kaupungin yöhön, vaan tyytyivät hotellin baarin tarjoamiin suolapähkinöihin.

SAARISTOLAISILLALLINEN MAISTUI TOISEN PELIPÄIVÄN PÄÄTTEEKSI

Toinen päivä oli siis aikataulullisesti rauhallinen. Aamiaisen ja aamuverryttelyn jälkeen siirryimme kentälle ja nyt ne, jotka pelasivat ensimmäisenä päivänä linnakenttää pelasivat kuningaskenttää ja päinvastoin.

Melko vähän näkyi muita pelaajia kentillä ja näin saimme edetä rauhasa omaan tahtiin. ÅGK on tietävästi Suomen suosituin vieraspelaajaklubi. Vieraspelikiirroksia siellä pelataan vuosittain noin 21.000 ja kentät ovat varsinkin ruotsalaisten golfareitten suosiossa. Kylmästä ja myöhäisestä keväästä johtuen heikään eivät ilmeisesti olleet vielä heränneet, kuten ei oikein luontokaan. Kevään merkkeinä pistivät kuitenkin silmään kauniit valkokuokkomatot väyliä reunoilla sekä mantereella harvinaisemat keltavuokot, joita täällä oli runsain määrin. Voi vain kuvitella, miten kauniit kentät ovat kesällä kun muutkin kasvit ja puut tarjoavat kukkaloistoaan.

Rauhallisen pelin jälkeen jäi hyvin aikaa nauttia pientä välipalaa klubin viihtyisässä ravintolassa ja palanpainikkeeksi paikallista Stallhagen-olutta sekä maakunnan omaa ylpeyttä Ålvadosta. Nimen käyttööhän ranskalaiset calvadosin valmistajat ovat yrittäneet kieltää – toistaiseksi onneksi onnistumatta.

Illalla hotellimme viihtyisässä ravintolassa odotti perinteinen ahvenanmaalainen saaristolaisillallinen ja ystävällinen palvelu.

PALUU VIKING GRACELLA

Ennen paluumatkaa Viking Linen uudella lippulaivalla Viking Gracella jäi halukkaille mahdollisuus vielä kerran palata ÅGK:n kauniille golfkentälle. Puolet porukasta hyödynsi mahdollisuuden ja kentäksi valitsimme Slottsbanan, minkä aikakauslehti Golf World on valinnut Britannian ulkopuolella sijaitsevien eurooppalaistentien sadan parhaan joukkoon. Kenttä oli nyt hiukan tutumpi ja kun aurinkokin paistoi kauniisti olivat pelituloksetkin sen mukaisia.

Joukkomme toinen puolikas otti tilaisuudesta vaarin nukkumalla pitkään, minkä jälkeen kukin lähti taholleen tutustumaan kaupungin nähtävyyksiin ja antimisiin.

Kello kahden maissa oli aika ajaa bussi laivaan, missä välittömästi hyökkäsimme Viking Gracen runsaiden buffet-pöytien kimppuun. Tasan kello kahdeksan pääsimme jatkamaan matkaamme Turun satamasta kohti omaa klubiamme.

VIERAILUN VÄÄRTTI

Voin vilpittömästi suositella golfmatkaa Ahvenanmaalle. Se vaatii kuitenkin tarkkaa suunnittelua ja jotta kiire ei tulisi liian hallitsevaksi on matkaan hyvä varata vähintään kolme päivää. Vastaanotto on ystävällistä, kentät erinomaisia, ympäristö kaunista ja ruoka hyvää. Ja kun oma bussi on matkassa välttyy matkatavaroiden kantamiselta.

OLE JOHANSSON

Miehet UNKARISSA



Suomen joukkue kokonaisuudessaan ennen ensimmäisen reikäpelipäivän koitosta Tsekkejä vastaan. Vasemmalta; Pertti Raimiala (joukkuejohtaja), Veijo Suomela KG, Pekka Lindeman MeG, Alpo Mäntykorpi LGV, Kari Huttunen GT, Ari Vauhkonen SHG, Risto Rautio JG ja Heikki Hallaranta (kapteeni).

Hampaankolossa oli siis hiukan edellisten kisojen muistoja. Kovan taistelun jälkeen Suomi voitti ”revanssiottelun” pistein 4,5-0,5 ja näin ollen lunasti minimissään 12. sijan. Seuraava vastustaja oli Italia, jolle sitten hävittiin ja jäimme pelaamaan sijasta 11 tai 12. Vastaamme saime Hollannin, joka voitettiin vuosi sitten Estorilissa ja jolle hävittiin toissavuonna mitaliottelussa Portugalin Troiassa, jolloin jäimme neljänneksi. Joukkueemme oli hyvin latautunut ”haasteotteluun” ja se pelasikin erinomaisesti. Voitimme Hollannin reilusti 4.5-0,5 ja näin sijoituksemme oli lopulta 11.

HEIKKI HALLARANTA

EGA:n M55 Euroopan mestaruuskilpailuissa Unkarin Pannonia Golf & Country Clubilla 3-7.9.2013 oli mukana 22 maata

Kisat käynnistyivät tiistai päivänä hiukan pilvisissä ja tuulisissa olosuhteissa. Kenttä sijaitsee laakson pohjalla ja tuuli on siellä aika ajoittain kohtuullisen navakkaa. Kovasta tuulesta ”kärsittiin” ensimmäisenä ja toisena pelipäivänä. Toinen päivä oli muuten aurinkoinen ja lämmin. Kolmas pelipäivä, joka oli ensimmäinen reikäpelipäivä sen sijaan oli aurinkoinen ja tyyni eli mahtava pelisää.

Peliformaattihan meni niin, että kaksi ensimmäistä päivää pelataan lyöntipelejä, jonka jälkeen muodostettiin reikäpelikaaviot seuraavaa kolme päivää varten. Ensimmäisen päivän jälkeen Suomi oli sijalla kahdeksan ja menossa A-ryhmään, johon pääsevät sijoilla 1-8 olevat joukkueet.

Toisena päivänä jäitiin hieman ensimmäisen päivän tasosta ja pudottiin sijalle 10 ja jouduttiin näin ryhmään B.

Pelaajilla tuntui olevan suurimpana ongelmana viheriöiden vaikea luettavuus.

Kolmelle viimeiselle päivälle lähdettiin hakemaan sijoitusta 9-16. Ensimmäinen vastustaja oli Tsekkien joukkue, jolle hävittiin viime vuonna Estorilissa.



Harkkakerroksella Alpo Mäntykorpi, Pekka Lindeman ja Kari Huttunen

Naiset SLOVENIASSA



Suomen joukkue Elina Schuurman HGK (vas), Ritva Väre NGK, Anna-Maria Lehtonen PGC, Vuokko Karjalainen Kurk, Eija Kettunen MeG ja Kyllikki Puuppo StLG.

Kultaa voitti Irlanti, joka voitti finaalissa Italian. Tämä oli Irlannille sen ensimmäinen kultamitali. Pronssin vei Englanti. Hollannin oli tyytyminen neljanteen sijaan vaikka olikin johdossa lyöntipeliosuuden jälkeen.

Suomen joukkueessa pelasivat: Vuokko Karjalainen Kurk, Eija Kettunen MeG, Anna-Maria Lehtonen PGC, Kyllikki Puuppo StLG, Elina Schuurman HGK ja Ritva Väre NGK. Joukkueen kapteenina toimi Pirjo Sipronen SHG

PIRJO SIPRONEN

Seniorinaisten EM-kilpailut pelattiin tänä vuonna 3-7.9.2013 Slovenian Bledissä. Bled sijaitsee melko lähellä Itävallan rajaa jylhien maisemien keskellä.

Bledin kenttä oli vaihtelevamaastoinen. Väylät olivat metsien reunustamat, monen väylän avauksen linjalla oli sopivasti bunkkeri tai puita joiden ohi tai yli piti yletä. Griinit olivat suhteellisen pieniä ja vahvasti bunkeroituja. Hyvää fyysistä kuntoa vaadittiin siirtymissä sekä maaston mukaan muotoilluilla väylillä. Näennäinen tunne tasaisesta kentästä unohtui kyllä pian. Harjoituspäivänä kenttä oli vielä märkä sateen jäljiltä, mutta kuivui viikon edetessä.

Lyöntipeliosuuden jälkeen Suomi oli sijalla 13 ja mahdollista oli nousta sijalle 9, mutta se edellyttäisi onnistumista reikäpeleissä.

Ensimmäisenä saimme vastaan

Belgian, jonka jobinpostina oli yhden pelaajan sairastuminen kesken kisaviikon. Näin ollen Belgia joutui pelaamaan reikäpelit alimiehityksellä. Kaksi reikäpeleistämme jatkui jopa väylille 19 ja 20 ennen kuin Belgia, vajaan miehityksestä huolimatta, käänsi ottelun edukseen 3,5-1,5. Tappio tarkoitti valitettavaa välipäivää pelikaaviossa.

Välipäivän jälkeen rivit koottiin Islantia vastaan. Islanti oli lyöntipeleissä ollut selvästi Suomea heikompi mutta syytyi taisteluun voitosta tosissaan. Naisemme onnistuivat kuitenkin reikäpeleissään ja voitimme Islannin 4-1. Lopullinen sijoituksemme oli siis 13. Mukana oli 15 joukkuetta.

Irlanti ei ollut koskaan aikaisemmin voittanut EM-kisaa ja kapteeni oli syystäkin ylpeä pokaalista ja kultamitalista.



Nuoremmat miehet KREIKASSA



Suomen joukkueet Kreikassa:
Istumassa scr-joukkue Pekka Palmu VGH, Veijo Suomela KG, Kari Huttunen GT, Pertti Sallila MeG, Peter Kaske KGC, Alpo Mäntykorpi LGV.
Seisomassa hcp-joukkue Kyösti Hämäläinen VGC, Teuvo Salento HaGK, Erkki Kortelainen MeG, Seppo Jolkkonen GT, Jouko Latvakangas ERG ja Martin Holmberg MGC.
Oikealla SGS:n Heikki Hallaranta ja Pertti Raimiala.

liikennöi shuttle-bussi puolen tunnin välein, joten kuljetus sinnekin oli toimiva. Hcp-joukkue lähti parantamaan viimevuotista 12. sijaa. Mukana oli 20 joukkuetta. Joukkue oli neljästoista lähdetessä viimeisen päivän taistoihin. Asemat olivat hiukan huonommat kuin edellisenä vuonna kolmanteen päivään lähdetessä. Joukkue paransi hiukan asemiaan ollen lopputuloksissa viime vuoden tapaan kahdestoista. Kärkikolmikko oli Espanja 869, Slovakia 884 ja Portugal 888. Suomen lyöntimäärä oli 910.

Scr-joukkueen Kari Huttunen teki erinomaisen suorituksen (79, 78, 77) ollen henkilökohtaisissa lopputuloksissa hienosti kolmas, josta hänet myös palkittiin päätöstilaisuudessa. Kymppisakkiin yhdeksänneksi sijoittui myös Alpo Mäntykorpi (78, 80, 81). Huomioiden kentän vaikeusasteen ja erityisen tuuliset olosuhteet tulokset ovat ernomaisia.

HEIKKI HALLARANTA

ESGA:n M55 EM-kisat pelattiin 26-28.6. 2013 mahtavissa maastoissa ja erinomaisilla kentillä Kreikan Costa Navarinossa, joka sijaitsee 270 km ja reilun neljän tunnin bussimatkan päässä Ateenasta lounaaseen. Kummallakin kentällä, Dunes Coursella ja Bay Coursella, oli tyypillistä Välimereltä puhaltava navakka tuuli, joka hankaloitti pelaamista. Pelisäät muuten olivat erinomaisen lämpimät ja siinä suhteessa peliviikko oli erinomainen.

Monitasoiset, monimuotoiset, huip-punopeat ja isot viheriöt kummallakin kentällä asettivat kovat haasteet ja lähestymiset oli saatava ”oikealle” puolelle lippua, muuten kolmen putin riski oli suuri.

Scr-joukkue pelasi Dunes-kentällä, joka oli myös hotellin välittömässä läheisyydessä. Kaksi ensimmäistä päivää pelattiin hyvinkin kärjen tuntumassa ja viimeiseen kilpailupäivään lähdettiin ”maukkaista” asetelmista jaetulta kolmannelta sijalta vain lyönti kakkosjoukkueeseen (UK). Espanja oli jo hiukan karkumatalla kahdenkymmenen lyönnin päässä eli näytti,

että he menevät menojaan korkeimmalle pallille, niin kuin myös kävi.

Kolmantena päivänä scr-joukkue joutui taipumaan yhden sijan ollen lopputuloksissa jo kolmatta vuotta peräkkäin jaetulla neljännellä sijalla. Voitto meni Espanjaan 947, Italia nousi kakkoseksi 957 ja UK kolmanneksi 965. Suomi neljäntenä samalla tuloksella 967 Kreikan kanssa. Mukana oli 19 joukkuetta.

Hcp-joukkue pelasi Bay-kentällä, jonne oli noin 15 minuutin matka. Kentälle

Harkkakierroksella Veijo Suomela, Kari Huttunen ja Pekka Palmu.



Varttuneemmat miehet ESPANJASSA



Joukkue lähdössä harjoituskierrokselle. Juhani Nieminen, (vas.), Pekka Joronen, Pekka Tolvanen, Erkki Ripatti, Jaakko Horttanainen ja Rainer Nyman

sijoittui viime vuonna yhdeksänneksi ja nyt oli tavoitteena selkeä sijoituksen parannus.

Suomen joukkueeseen kuuluivat Juhani Nieminen AGK, Pekka Joronen GT, Pekka Tolvanen TG, Erkki Ripatti TG, Jaakko Horttanainen NRG ja Rainer Nyman PGC.

Tiukasti taisteltiin kolme päivää ja lopulta Suomi sijoittui neljänneksi, joka oli tavoitteiden mukainen selkeä parannus edelliseen vuoteen nähden. Pronssista Suomen joukkue jäi hämmästyttävästi vain yhden pisteen päähän. Viimeisen päivän parhaasta henkilökohtaisesta tuloksesta vastasi Suomen Erkki Ripatti, josta hänet myös palkittiin illan palkintojenjakotilaisuudessa. Kokonaiskilpailun voitti isäntämaa Espanja, toisena Tanska ja kolmantena Italia. Suomen jälkeen kuuden parhaan maan joukkoon ylsivät vielä Norja ja Belgia.

HEIKKI HALLARANTA

Pelientenä 11. kesäkuuta käynnistyneissä ESGA:n M70 kilpailuissa oli Guadalminan South Course Espanjan Marbellassa.

Virallinen harjoituskiertokierros pelattiin erittäin mainioissa ja lämpöisissä olosuhteissa. Sääprofeetat lupasivat koko viikoksi lämmintä ja aurinkoista ja lämpömittarilukemaksi ennustivat 30 astetta, joka sitten myös toteutui. Pelaajien kannalta tämä merkitsi sitä, että piti olla erittäin huolellinen nestetankkauksen suhteen.

Tänä vuonna joukkueita oli mukana kahdestakymmenestä eri maasta. Kaikilla mailla mukana hcp-joukkue ja lisäksi yhdeksällä maalla scr-joukkue.

Joukkueissa on kuusi pelaajaa, jotka pelasivat ensimmäisenä päivänä Four Ball/Best Ball -kilpailun. Toisena päivänä oli vuorossa Greensome ja kolmantena singlet. Suomella oli kilpailuissa aikaisempien vuosien tapaan vain hcp-joukkue. Suomi

Puttintuntemaa hakevat Pekka Tolvanen, Erkki Ripatti ja Jaakko Horttanainen





Extreme-golfia BULGARIASSA

Talvella 2012 heräsi Vihti Golfin tarjoamien hallitreenien lomassa ajatus golfmatkasta. Toiveena oli, että ennen kotimaan kauden alkua voisi piipahtaa jossakin mukavassa uudessa paikassa. Karin laitettiin asialle tutkimaan paikkoja ja evästettiin, että paikassa pitäisi olla hyvä hinta laatusuhde, suorat lennot, useampi kenttä ja hyvät majoitusmahdollisuudet, niin yksin matkustaville kun pariskunnillekin.

Mustameri vei voiton

Useiden ehdokkaiden joukosta päädyimme Bulgarian Cape Kaliakra alueelle Mustameren rannalle. Sinne on vuoden 2009 aikana avattu kolme mielenkiintoista kenttää ja uudet viiden tähden majoitustilat. Kaikki lähekkäin, joten matkusteluun paikan päällä ei kuluisi turhaa aikaa.

Kevään aikana saimme kokoon hienon parinkymmenen hengen ryhmän kahdeksasta eri klubista. Matka alkoi Helsinki-Vantaan lentoasemalta Norwegian Airin uudehkolla Boeing 737 koneella. Burgasissa vastassa oli hieno valkoinen Mercedes-bussi. Menomatka sujui leppoisasti matkanjohtajan ottaessa ryhmän haltuunsa kertoillen matkan sujumisesta ja käytännön järjestelyistä. Samassa kuljetuksessa oli myös kaksi neljän hen-

gen ryhmää "omatoimimatkailijoita", jotka olivat myös varanneet Bulgaria Airin kautta matkapakettinsa. Määränpäähän odottavan innostunut, mutta väsynyt joukko saapui myöhään illalla. Hotelliin majoittuminen sujui mallikkaasti ja väki katosi rivakasti lepäämään, olihan aamulla yhdeksältä jo ensimmäiset yhteiset treenit rangella ja sen jälkeen ensimmäinen pelikierros.

Aamujumpan jälkeen liikkeelle

Jokainen päivä aloitettiin runsaalla aamupalalla, yhteisellä jumppatuokiolla ja range-harjoituksilla ennen varsinaista pelikierrosta ryhmän omien asiantuntijoiden golfharrastajien vetäminä. Mukaan oli saatu ujutettua sopivasti tekniikkaharjoitteita, hupia ja sääntökertausta. Pelikierroksille oli erilaisia kisamuotoja ja illallisen jälkeen oli palkintojenjakotilaisuus hotellin aulassa lähellä baaritiskiä. Kiitoksia kaikille kisasponsoreille (mm. Forest Lake Hotel, Mecca, Specsavers, EMC², Viking Line).

Extreme-golfia

Etukäteen oli varattu pelikierroksia kaksi Lighthouseen ja BlackSeaRamaan ja yksi extreme-kierros Thracian Cliffsiin. Kaikille kertyi pelikierroksia vähintään viisi ja aktiivisimmille yksi joka päivälle

eli yhteensä seitsemän. Kuljetukset "kotikentälle" hoidettiin tyylillä sähköisellä golfautolla hotellin toimesta ja "vieraskentille" mentiin komeasti "tilausnyssellä". Aikataulut pitivät loistavasti, vaikka ensimmäisenä päivänä peli hiukan venähtikin pitkäksi, melkein viiteen tuntiin. Tarjoilu väylille toimi LightHousessa hie-

nosti, jota arvostettiin suuresti helteisessä säässä. Soitto klubiravintolan numeroon, tilaus juomista ja tieto mil-lä väylällä menossa niin viitisen minuuttia myöhemmin tarjoilija saapui kylmien juomien kanssa ja kaikki olivat tyytyväisiä. Kaiken kaikkiaan palvelu oli joka kohteessa huippulaatuaista ja miellyttävää.

Hotelli griinin vieressä

Lomaviikon kotimme Lighthouse-hotelli, joka sijaitsee väylän 12 greenin vieressä, on paikallisen tason mukaan viiden tähden hotelli. Palvelu pelasi loistavasti ja jos oli jotain toivomuksia, niin Karin kävi "neuvottelemassa" hotellin johtohenkilöiden kanssa ja yhteisymmärrys löytyi viimeistään seuraavana aamuna. Ruoka ja aamiaisen tarjoiluun vaihtuvasta buffetpöydästä ja aina löytyi jokaiselle jotain. Laatutasoltaan ruokailut olivat erinomaista. Buffetravintolan lisäksi hotellilla oli a la carte ravintola, jossa ruoka oli erittäin maukasta ja sopuisanhintaista. Hotellin spa-osastolta löytyivät mm. poreallas, sisä- ja ulkouima-altaat, useampi sauna sekä hieronta- ja kauneudenhoitopalvelut.

Vieraskentillä saimme nauttia kylmistä juotavista ja pikkupurtavasta niin kierroksen aikana kuin jälkeinkin. Pelikierroksen aikana meitä palveli kentällä kiertävä tarjoiluauto. BlackSeaRamassa etuysin jälkeen tehtiin sopuisasti tilaukset välipaloista klubiravintolaan, josta tarjoilu toimitti tilauksen kymppin teeboksiin.

Kirpakka sää vaihtui helteeksi

Huhtikuun lopun sää oli saapuessamme tuulinen ja kirpakka aurinkoinen kevätsää, mutta muuttui helteeksi kesäksi kahdessa päivässä. Pipot saivat jäädä toisen päivän jälkeen matkalaukkuihin ja esille kaivettiin hellevarusteet.

Kaiken kaikkiaan retkeläiset olivat erittäin tyytyväisiä matkaan, hotelliin ja erityisesti pelaamismahdollisuuksiin ja moni varailikin uutta matkaa syksyn reissulle. Seuraava matka on tarkoitus tehdä samoilla asetuksilla 12. - 19.10.2013, jolloin on Norwegian Airin viimeiset suorat lennot Helsingistä Burgasiin.

MIKKIS BERTLING, VGC

KUVAUKSIA KENTISTÄ

Lighthouse

Klubipalaajan unelma. Helpohko kenttä jossa bunkerit loistavasti sijoiteltuja sekä karheikat hyvin hoidettuja. Pallo löytyy ja useinmiten peli jatkuu ilman senkummempaa taaksepäinlyöntiä. Muutamalla väylällä vettä strategisissa paikoissa. Tuloksenteke vaatii tarkkaa peliä ja monessa kohtaa järjenkäyttöä. Kohtuullisen tasainen ja miellyttävä kävellä. Viheriöt hyvässä kunnossa ja palvelu pelaa. Klubiravintolan henkilökunta tuo haluttaessa mille tahansa väylälle tilauksesta sekä juomia että pikkupurtavaa. Väylä 9 ja 15 ympärillä on luonnonsuojelualue joka hiukan mietityttää ensimmäisillä kierroksilla, mutta seuraavilla kerroilla siitä kapeasta kanjonista mennään jo reippaasti yli suojellun alueen. Kymppiväylällä on todella hienosti yhdistelty vettä ja hiekkasteita, ja se onkin kaunis yhdistelmä, jota reunustaa muutamat kauniit talot. Kahdestoista väylä kulkee portilta kohti viiden tähden hotellia ja yleensä siinä lyödään vastatuuleen pitkää par vitosta.

BlackSeaRama

Kisapelaajan toivekenttä. Tilaa avauksille, mutta vaatii tarkkoja sijoituksia ja pitkiä suorita lyöntejä. Greenit loistokunnossa. Todella hienot maisemat Mustalle merelle. Klubipelaajan toiveena päätösväylän helpottaminen. Väylä on 201 metrin lievästi ylämäkeen ja yleensä sivutuuleen pelattava par kolmonen. 50 metrin rotko oikealla puolen väylää, vasemmalle rakennetaan bungaloweja, jotka hiukan häiritsevät ajatusmaailmaa ja todella iso hyvin putattava viheriö. Kenttä on kauniisti muotoiltu käyttämällä olemassaolevia maastonmuotoja sekä kohtuullisesti tehtyjä maanmuokkaustöitä. Väylät sulautuvat maastoon niin ettei moneltakaan väylältä näe viereisille. Etuysin jälkeen tullaan kohti Mustaa merta ja klubirakennusta, josta saa nopeasti tankattua sekä juotavaa että maistuvaa pikkupurtavaa. Paikalliset jäsenet tuntuvat suosivan golfauton käyttöä, mutta meidän väkemme kulki mieluusti kärryjä vedellen kaikki kierrokset.

Thracian Cliffs

Pelimehien paratiisi! Vuoren rinteelle rakennettu todellinen golfkenttien kaunotar. Vaatii ajatusta ja suorita sijoituslyöntejä, tai pitkiä avauksia. Seitsemällä väylällä on Dropping Zone väylien alussa, jotka mahdollistavat itse kullekin kokeilun josko onnistuu, jos ei, niin sen jälkeen pääsee joka tapauksessa sujuvasti jatkamaan peliä, muutaman lyönnin ja vain yhden pallon köyhempänä.

Vaikuttavia väyliä, etenkin ulosmenon kahdeksan ensimmäistä, jotka suuntautuvat klubitalolta itään 30 - 50 metrisen rotkon reunaan mukailen. Sisääntulo taas on länteen etuysin ja vuorenrinteen välissä. Muutamia todella vaikuttavia väyliä, joissa näkee koko kentän rakennuksineen sekä Mustameren ulapalle. Kultaisilta lyöntipaikoilta muutamissa kohdissa pitää avauksen olla noin 170 metriä ilmassa, mutta asiaa helpottaa parin kolmenkymmenen metrin alamäki.

Golfauto on ihan ehdoton ja se sisältyy pelimaksun hintaan kuten harjoituspallotkin kaikille pelaamaan meneville. Kuuleman mukaan muutama suomalainen pelaaja on edellisvuonna pelannut kentän kävellen hiukan yli kuuteen tuntiin. Eivät kuuleman mukaan kokeile enää uudestaan.

Muutamia huomioita väylistä: Väylä nro 6 on huikea 40 metriä alasmenevä 180 metrin todella mielenkiintoinen väylä, jossa paikalliset löivät rauta-6sella suoraan geenille. Seuraava väylä nro 7 lyödään "saaresta" viis-tosti rannikkoa mukailen "mantereelle", 170 metriä ilmassa, todella kape-



ALUETOURLIN suosio jatkuu

Naisilla tasan viisisataa ja M65-sarjan miehillä yli tuhat kilpailusuoritusta Aluetourin osakilpailuissa



Kauden viimeinen aluetourin nelosalueen alkukilpailu pelattiin tiistaina 13. elokuuta Viipurin Golfin Etelä-Saimaa -kentällä. Kuvassa VG:n Yrjö Pursiainen, IG:n Pertti Värrö ja MG:n Kalevi Maisonon kisakierroksella.

Finaali Botnia Golfissa

Finaali pelattiin Botnia Golfin kentällä 7.9. Paikalle kutsuttiin perinteiseen tapaan eri alueilta 120 parhaiten menestynyttä pelaajaa osakilpailujen osallistujamäärien suhteessa. Kutsutut pelaajamäärät alueittain olivat I/17, II/26, III/17, IV/14, V/14, VI/16 ja VII/16. Naisia oli kiintiön mukaiset 30 ja miehiä osakilpailusuoritusten lukumäärien suhteessa laskettuna 37 M55- ja 53 M65-sarjassa.

Kyproksen matkailutoimisto sponsorina

Kyproksen matkailutoimisto järjesti edellisen vuoden tapaan lähimmäksi lippukisan kaikissa kolmessa sarjassa ja arpoi paikalla olleiden kesken sarjoittain yhden matkalahjakortin. Lähimmäksi lippua päässeet saivat lahjakorin palkinnokseen. Holarikaan ei tainnut olla kaukana, kun naisten sarjan voittajan Leena Sairion tulos oli 28 cm. Myös alue II osakilpailuissa oli vastaava lähimmäksi lippukisa.

Järjestelyt loppukilpailussa toimivat erinomaisesti, siitä kuuluu kiitos kilpailun koko organisaatiolle. Erityinen kiitos kuuluu myös alueen koordinaattorille, Botnian hallituksen puheenjohtajalle ja kilpailun johtajalle Antti Ala-Panulalle, joka varmisti paikan päällä että kaikki sujui jouhevasti, mutta myös pohjalaisen täsmällisesti. Kenttä oli varsin hyväkuntoinen. Pelisää oli etenkin vuoden-aika huomioon ottaen aivan oivallinen. Kokeneiden kilpailijoiden sääntöjen tuntemus on korkeaa luokkaa, joten tuomari Thomas Storå ei joutunut ratkomaan kiperierää erimielisyyksiä. Kymmeneltä alkanut yhteislähtökierros kesti viitisen tuntia.

Haasteellinen kenttä

Botnian Golfin kenttä on pelaajille ilmeisen haasteellinen, sillä tulostaso ei N50-sarjaa lukuunottamatta noussut kovinkaan korkeaksi. Niinpä CBA antoikin

pelaajaa ja lisäksi Uudenmaan alueen ulkopuolelta vielä neljä N60-Tourin pelaajaa.

Uudellamaalla kasvua lähes sata kierrosta

Uusimaa oli parin edellisen vuoden tapaan 491:lla pelisuorituksella aktiivisin alue, jossa oli kasvua vuoteen 2012 verrattuna lähes sata (98). Suosioon vaikutti merkittävästi Aluetourin yhteydessä koetiluuontoisesti pelattu valtakunnallinen N60-Tour. N50-sarjan osallistujia oli lähes 50 enemmän kuin edellisellä vuotena. M65-sarjassa lisäystä oli yli viisikymmentä pelisuoritusta. Hyvä kehitys oli myös alueilla VII (258/291) Pohjois-Suomessa ja IV (252/276) Kaakkois-Suomessa.

Aluekoordinaattorit töihin

Aluekoordinaattorit eivät ehdi pitkään olemaan jouten. Vuoden 2014 osakilpailut sovitetaan kuluvaan syksyyn aikana kilpailukalentereihin. Tavoitteena on mahdollisuuksien mukaan kierrättää vuosittain kilpailupaikkoja ja sopia ne siten, että niitä on eri puolilla aluetta. Uudellamaalla pitää ensimmäiseen osakilpailuun saada kaksi 18-reikäistä kenttää ja toiseen 27 reikää, jotta kaikki halukkaat pelaajat mahtuvat mukaan. Mikäli valtakunnallinen N60-Tour toteutuu, saattaa se hiukan hillitä naisten osallistumisaktiiviteettiä Aluetourilla.

Vuosien 2010-2013 aikana pelisuoritusten kasvu oli kahden ensimmäisen vuoden aikana kolmenkymmenen kappaleen luokkaa. Kuluva vuonna plussaa tuli edelliseen vuoteen verrattuna 160 suoritusta. Vuonna 2010 kokonaismäärä oli 1986 ja tänä vuonna 2203 suoritusta. Naisten sarjassa jopa taannuttiin kahtena vuotena ennen tämän vuoden kahdenkymmenen prosentin (86 kpl) loikkaa yöspäin. M55-sarjassa kolmen vuoden kehitys on ollut aleneva (755/698) ja M65-sarjassa reippaasti kasvava (781/1005).

Naiset ja 65-vuotiaat miehet aktiivisia

Tänä vuonna kilpailusuoritusten määrän kasvu pohjautui naisten ja M65-sarjan miesten aktiivisuuteen. M55-sarjassa oli pudotusta kymmenen suoritusta 698/708 edelliseen vuoteen verrattuna. M65-sarjan kasvu jatkui vahvana 1005/921. Kehitystä miehissä selittänee viimeistenkin suurten ikäluokkien siirtyminen M65-ikäluokkaan. Ensimmäistä kertaa jaettiin yksi osakilpailu kahdelle kentälle. Tällä vältettiin viime vuoden valitettava tapahtuma, kun kaikki halukkaat eivät Uudellamaalla mahtuneet pelaamaan ensimmäiseen osakilpailuun. Pickala tarjosi kaksi kenttää, Forestin ja Parkin Aluetourin käyttöön. Samalla saatiin uusi osanottajaennätys, kun osakilpailuun osallistui 219 aluetour-

Aluetourin loppukilpailussa palkitut nettolyönteineen

Naiset	
Ritva Hämäläinen, VGC	67
Satu Pursiainen, VG	70
Terhi Nygren, SaG	73
Miehet 55v	
Veli-Matti Laaksonen, KGM	73
Seppo Granstedt, PBG	73
Hannu Alapiha, JGS	74
Risto Ikäheimo, ArG	75
Miehet 65v	
Pekka Mattila, EPG	74
Armas Leppänen, NaG	74
Tauno Klasila, OGG	75
Lauri Lantto, OGG	76
Seppo Väliaho, LPG	78



Voittajakuvassa taustalla Botnian toiminnanjohtaja Joonas Nieminen, keskellä N50-sarjan voittaja Ritva Hämäläinen vierellään M55-sarjan voittaja Veli-Matti Laaksonen. Aluekoordinaattori Antti Ala-Panulal oikealla pitää kädessään M65-sarjan voittopokaalia. Sarjan voittaja Pekka Mattila oli ehtinyt livahtaa paikalta ennen palkintojen jakoa. Kyproksen matkailutoimiston edustajana on Katriina Lindholm ja vasemmalla Matti Pihlajisto.

taas kerran -4, jolloin kenenkään tasointu ei noussut. Sama ilmiö on nähty jo useamminkin Aluetourin osakilpailuissa.

Hyvätätasoisien naisten sarjan voittaja Ritva Hämäläinen Viipurin Golfista tulit Satu Pursiainen Viipurin Golfista tulit ainoat pelaajat sadastakahdestakymmenestä jotka pelasivat lyöntipelin alle ta-

soituksensa. Toki monen muunkin tasointu putosivat johtuen sekä CBA:sta että siitä kun pb-tulos saattoi olla hyvä vaikka jokin epäonnistunut reikä pilasikin lyöntipelin. Kilpailun ylivoimaisesti parhaan scratch-tuloksen saavutti Hannu Alapiha Lappajärveltä 81 lyönnillä. Eroa seuraavaksi parhaaseen oli viisi lyöntiä.

Ensi vuonna Kankaisissa

Vuoden 2014 loppukilpailu on päätetty pitää M55-sarjan voittajan kotikentällä Kankaisissa. Kauden päättyessä kiitän aluekoordinaattoreita, pelaajia ja kilpailuja järjestäneitä golfklubeja pelikaudesta 2013.

MATTI PIHLAJISTO



Lisää hienoja pelimatkoja!

OnGolf-pelimatkat

Mauritius | Lähtö 2.2., alk. **4490 e/2 vk**

Kiina / Mission Hills | Lähtö 1.3. alk. **3290 e/11 vk**

Thaimaa / Phuket | Lähtö 18.1., alk. **3790 e/2 vk**

Turkki / Belek | Lähdöt viikottain 15.3.-19.4., alk. **1380 e/1 vk** ja **2350 e/2 vk**

Teneriffa / Buenavista

Lähdöt 13.-27.11. sekä 19.2.-5.3., **1550 e/1 vk** ja **2490 e/2 vk**

Espanja / Alicante | Lähdöt 21. ja 28.3., alk. **1185 e/1 vk** ja **1995 e/2 vk**

Fuerteventura | Lähdöt 12. ja 19.1. sekä 2. ja 9.3., alk. **1320 e/1 vk** ja **2060 e/2 vk**

Portugali / Praia D'El Rey | Lähdöt 5. ja 12.4., alk. **1360 e/1 vk** ja **2290 e/2 vk**

OnGolf-kurssimatkat

Teneriffa / Buenavista | Lähtö 12.2. **1730 e/1 vk**

Espanja / Alicante | Lähtö 7.3., alk. **1335 e/1 vk**

Portugali / Praia D'El Rey | Lähtö 29.3., alk. **1540 e/1 vk**

Fuerteventura | Lähtö 5.1. **1490 e/1 vk**

Varaukset: Puh. **020 742 8590** ma-pe 9-17 (8,21 snt/puhelu + 14,9 snt/min) Lisätietoja kohteista: www.ongolf.fi

ongolf



Miten täältä pallo löytyy? Esko Klemola, Matti Kilpeläinen ja Pirkko Kiikeri sumussa

Tutustumassa IRLANNIN LINKS-KENTTIIN



Monesti olen kuullut Irlannin vihreästä saaresta ja sen upeista golfkentistä.

Syyskuussa tulikin sitten tilaisuus tutustua paikanpäällä pariin loistavaan links-kenttään. Kyseessä oli

Golfseniorien tutustumismatka Irlantiin 30 ennakkoluulottoman ja uteliaan seniorin voimin.

Monen matkalaisen mielikuva oli, että pahimmillaan siellä pelataan kovassa tuulessa ja sateessa tai sankassa sumussa. Jo Dublinin lentokentältä hotellille ajettaessa matkanjohtajamme Pertti Raimiala evästi osanottajia matkatoimiston antamin eväin: ”kentillä ei kannata pyrkiä tekemään tulosta, vaan yleensä selviytymään väylillä eteenpäin”.

Pelasimme kaksi kierrosta hotellimme kentällä The Links Portmarnock ja yhden kierroksen The Island Golf Clubin kentällä. Molemmat sijaitsevat aivan Dublinin kupeessa ja niiden väylillä on pelattu jo 1800-luvun jälkipuoliskolta lähtien.

Portmarnockin kenttä on rakennettu osaksi entisille Jamesonin whisky-suvun maille ja sijaitsee aivan Irlannin meren rantaviivan tuntumassa. Alkuperäisiä Jameson Linksien väyliä on sisällytetty ny-

kyisen kentän suunnitelmaan, esimerkiksi mielenkiintoinen dogleg väylä 8 on peräisin vuodelta 1857. Nykyinen kenttä on Bernhard Langerin käsialaa.

Ensimmäinen pelipäivä tarjosi matkalaisille iloisen yllätyksen, sää oli pilvipoutainen eikä tuulta ollenkaan, siis mitä mainioin golfsää. Toki Portmarnockin hotellin links-kenttä toi eteen haasteita mikäli pallo ei pysynyt väylillä, varsinkin jos ja kun pallo lensi syvälle heinikkoon tai vierin sen syviin bunkkeripatoihin, joihin itse pelaaja pääsi usein vain portaita pitkin. Syvistä greenibunkkereista ei yleensä ollut suoraan greenille yrittämistä, aina-

kaan tavallisella klubituupparilla.

Toisen pelipäivän aamuna matkattiin The Island Golf Clubille, jonka on perustanut 1890 kymmenen ”syndikaattina” tunnettua jäsentä. Muita jäseniä alettiin hyväksyä vasta 1896, silloinkin vain vuoden pelioikeudella kerrallaan. Nyt tilanne on täysin toinen, meidätkin toivotettiin erittäin ystävällisesti tervetulleiksi. Tältä erittäin suosituulta links-kentältä tii-aikoja on yleensä melko vaikea saada, sen saimme mekin tuta ja niinpä lähdimme kierrokselle varhain aamulla.

Nyt pelin luonne muuttui täysin edellispäivästä. Olin luullut aikaisemmin



Porukka juhlavasti ykköstiillä matkanvetäjän johdolla.

sumussa pelanneeni, mutta nyt vasta koin sankan sumun aidolla links-kentällä. Paikalliset totesivatkin pelaamisen näissä olosuhteissa jo vaaralliseksi ja matkanjohtajamme sanat selviytymisestä eteenpäin muodostuivat todeksi. Emme nähneet etuysillä kuin muutaman kymmenen metriä eteemme. Etenimme niin, että edellä kulkeva ryhmä huusi takanatulville milloin voi lyödä ja sitten vain suunnistamaan ja pallo ääntä kohti. Ihme kyllä, ainakin meidän ryhmässämme suurin osa palloista jopa löytyi. Hyvin moni totesi tämän sumukierroksen jälkeen olevansa aivan poikki, fyysisesti aika normaali kierros mutta koetut olosuhteet lisäsivät psyykepainetta ja se kypsyttyi. Eli rankkaa oli, aikamoinen kokemus muttei varmaankaan kovin harvinaista Irlannissa. Olisi mukava pelata samainen kenttä joskus kirkkaassa säässä, silloin se takuulla olisi kuin eri kenttä.

Kolmantena päivänä kierrettiin Portmarnock tihkusateessa. Tuuli onneksemme pysyi poissa nytkin eikä sumusta ollut tietoaakaan.

Pieniä kilpailuja pelattiin joka kierroksella. Neljän hengen ryhmissä parasta palloa, kaksi neljästä. Toisen päivänä parikisaa ja kolmantena sitten henkilökohtainen kisa.

Viiden päivän matkalla ehdittiin tutustua myös Dubliniin



Portmarnockin kentän patabunkkerissa Kurk Golfin Vellamo Toivonen

bussioppaan johdolla. Kuulimme paljon Irlannin mielenkiintoista historiaa ja tätä päivää koskevia tarinoita. Eikä kierros Dublinissa olisi yhtään mitään ilman pubissa poikkeamista. Löytämästämme tunnelmallisesta paikasta on kyltti, jonka mukaan pub olisi perustettu jo vuonna 1198. Kyseessä oli kaupungin vanhin pubi, jossa tietysti maisteltiin muutama tilkka paikallisia juomia.

Irlanti ei ole tunnettu gastronomiastaan, ruokaa kyllä oli, tukevaa ja tosi isoja annoksia, niin isoja ja maittaviakin, että moni matkalaisista meni ensimmäisenä iltana ”halpaan” ja huomasi syöneensä aivan liikaa. Saimme naut-

tia kolmen lajin illallisen pöytiin tarjoiltuna, tämä tuntui todella mukavalta tavanomaisiin noutopöytiin verrattuna. Paikallisten palveluhenkisyys ja ystävällisyys aisti joka paikassa, ravintoloissa ja golfklubeilla.

Ja matkaseuran oli jälleen sitä parasta lajia, kolmekymmentä iloista seniorigolfaria rakkaan harrastuksensa parissa ja monethan olivat jo aikaisemmilta matkoilta tuttuja.

Tällä reissulla saimme kokea kolme täysin erilaista golfkierrosta – jonkinasteinen seikkailukin. Mukava ja mieleenjäävä kokemus!

LEENA PEURA, HYG

SENIORIEN TALVIPÄIVÄT

VIERUMÄEN URHEILUOPISTOLLA 8.-9.2.2014

Lauantai 8.2.2014
klo 10.00 alkaen
Ohjelmassa mm:

- SGS:n näkymät, kilpailuohjelma ja jäsenpalvelut 2014
- Mielenkiintoisia luentoja golfareita koskevista aiheista (mm. Trackman lyöntianalysointia esittely)
- LOUNAS
- Ohjattua kuntoliikuntaa: sauva- ja lumikenkävälyä, uintia, zumbaa, viihdekeilailua ym.
- Päivän päätteeksi päivällinen ja yhteinen illanvietto

Sunnuntai 9.2.2014
klo 9.00 alkaen
Ohjelmassa mm:

- Mielenkiintoisia luentoja golfareita koskevista aiheista
- LOUNAS
- Golfharjoittelua golfopettajien johdolla Areena-hallissa

HUOM!
Ohjelma tarkentuu talven aikana. Siitä tiedotetaan SGS:n nettisivuilla: www.suomengolfseniorit.fi/tapahtumat

Osallistumismaksu
120,-/hlö sisältäen majoituksen kahden hengen huoneessa, ruokailut ja ohjelman. Yhden hengen huoneen hinta 150,-

Ilmoittautuminen 1.2.2014 mennessä
netin kautta: www.suomengolfseniorit.fi
sähköpostitse: kirsi.kankaanranta@golf.fi
puhelimittse (09) 3481 2244 (ma-ke)
Lisätietoja: Kristian Toivio p. 044 045 3980

LÄHETTÄJÄ:
Suomen Golfseniorit ry
Radiokatu 20
00093 VALO



SGS:N TOIMISTO TIEDOTTAA

HUOM 1. OSOITEMUUTOKSET

Omaan golfseuraan ilmoitetut seuranvaihto-, osoite-, puhelinnumero- ym. tiedot eivät automaattisesti välity SGS:n jäsenrekisteriin. Ilmoittakaa siis ystävällisesti muuttuneet tiedonne toimistoomme.

HUOM 2. LASKUT SÄHKÖPOSTITSE

Tehostaaksemme ja yksinkertaistaaksemme jäsenmaksulaskutusta pyydämme teitä ystävällisesti ilmoittamaan sähköpostiosoitteenne meille.

TIEDOT VOI TOIMITTAA SEURAAVASTI:

- netin kautta: www.suomengolfseniorit.fi/jäsenasiat
- sähköpostitse: kirsi.kankaanranta@golf.fi
- puhelimitse: (09) 3481 2244 (ma-ke)

Kiitos yhteistyöstä!



Hyvää talvea ja
uuden golfkauden odottelua!